

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

www.albaref.hu

2012. április • XVIII. évfolyam 3. szám

Amikor böjtölsz

„Amikor pedig böjtöltök, ne nézzetek komoran, mint a képmutatók, akik eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek böjtölésüket. Bizony, mondom néktek: megkapták jutalmukat. ¹⁷Amikor pedig te böjtölsz, kend meg a fejedet, és mosd meg az arcodat, ¹⁸hogy böjtölésedet ne az emberek lássák, hanem Atyád, aki rejtve van; és Atyád, aki látja, ami titokban történik, megfizet neked.” /Mt.6:16-18/

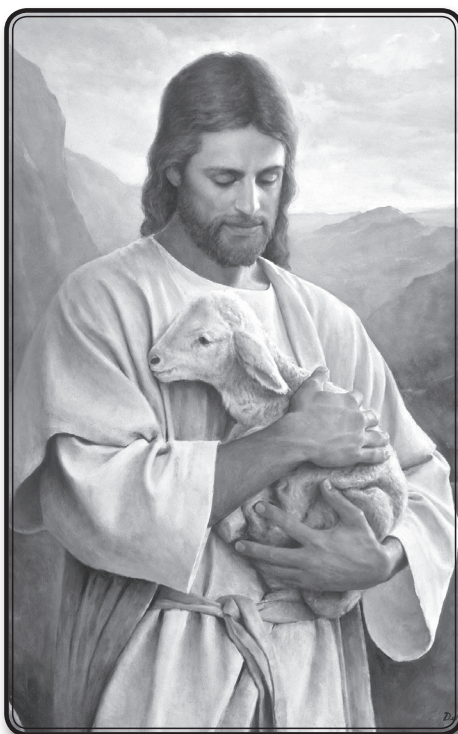
Olvasandó még: II.Kir.22 rész

Miért éppen böjt?

Úgyszólván katolikus ízű dolognak érezzük, és különben is, mire e sorokat olvasod többé-kevésbé vége is lesz a böjtnek!

I. Miért böjtölünk?

Komolyra fordítva a szót, fontos őszintén feltenni a kérdést: - *Mi értelmű van a böjtnek*, hiszen a böjti étkezési hagyományok nem vertek gyökeret gondolkodásunkban. Azt gondolom mégis, hogy lehet a böjt célja ilyen méregtelenítő, egészség megőrző cél, aminek a lélekre, a lelki közérzetre is jó hatása van. Farkas József szavaival élve: „Lehet a Biblia felől és lehet az egészségtan felől közelíteni ehhez a 'testgyakorlathoz.' Ha élettani megfontolásból böjtölsz, szükséges, hogy a bennem felhalmozódott mérgező salakanyagok kiürüljenek a testemből és ezt a böjt segítségével akarom elérni.” (Szántások magatoknak új szántást!, 34. o.) Azonban a böjtnek a Szentírás tanúsága szerint nem csupán az egészség illetve a jó közérzet elérése az értelme, hanem sokkal inkább komoly lelki-szellemi célja van!

Az Ószövetségi törvényekben bűnbánat, megtisztulás idején és nagy ünnepekhez kapcsolódóan böjtöltek (pl. a nagy engesztelési ünnepen /III.Móz.16/) A prófétai hagyományban az igaz böjt, az Úr jótéteményeiért, áldásaiért való hálaadás is volt egyben /Ézs 58/.

A Bibliában tehát lépten-nyomon azzal találkozunk, hogy a hit nagy személyiségei mind böjtöltek: a próféták, Keresztelő János, Jézus,

a tanítványok, Pál Apostol és még sok-sok kevésbé nagy nevet is sorolhatnánk. Jézusra gondolva még további kérdést is feltehetünk: - *Eszerint Isten is böjtöl?* Gondoljunk csak bele milyen jelentőségű konzekvenciák meggondolására hív bennünket ez a tény. Mindenképpen valami nagyon fontos dologról van szó!

Keresztelő János keményen böjtölt Júdea pusztájában /Mt.3:4/, mindeközben özönlöttek hozzá az emberek és Isten szavát hallották ki prófétai figyelmeztetéseiből: „*Viperák fajzatai ki figyelmeztetett titeket, hogy meneküljete az eljövendő harag elől? ...Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa!*” /Mt.3:2. 7/. Ő azért böjtölt, hogy az emberek bűnbánatra jussanak /Mt.3:2/ valamint hogy utat készítsen a testet öltött isteni Igének, a Megváltó Krisztusnak /Mt.3:3/. Azaz Isten ügyéért, Istenért böjtölt és nem önmagáért!

Nagy kísértés számunkra, hogy a böjtből valamiféle lelki üzletelést formáljunk. Mi teszünk valamit - azaz kevesebbet eszünk és tévözünk, többet adakozunk, a valóságnak megfelelően töltjük ki az adóbevallást, bűnbánatot tartunk stb. – utána pedig

várjuk, hogy most már Isten tegyen valamit értünk! Ez a gondolkodás nagyon távol áll a böjt szellemétől, inkább Istenkísértésnek lehetne nevezni. Ez éppen a Sátán módszere volt, mikor Jézust kísértette a pusztában. Jézus negyven napig böjtölt és mindeközben úgy megerősödött lélekben, hogy a legerősebb démoni kísértéseknek is ellent tudott állni és a legveszélyesebb helyeken tudta elkezdni nyilvános messiási szolgálatát erőben és dicsőségben /Mt.4:1-11; 13b-17/.

Jézus arra is rámutat, hogy úgy mond vannak az életünknek olyan dolgai melyek megoldásához Isten jelenlétében kell egy hosszabb-rövidebb időt eltöltenünk: „*Ez a fajta pedig nem távozik el, csak imádságra és böjtölésre.*” /Mt.17:21; Mk.9:29/ A böjt is Isten gyógyító, megtisztító, megújító jelenléte keresésének egy formája.

II. Hogyan böjtöljünk?

Jézus az ószövetségi hagyományokat követve arra buzdít, hogy böjtünk legyen ünnepi. Aki Isten színe elé készül, az tisztálkodjon meg, tiszta ruhát vegyen fel, hétköznapi életgyakorlatával is fejezze ki, hogy Kivel akar találkozni. Jézus szava szerint nem ugyanaz megtagadni valamit magunktól, mint megtagadni önmagunkat. Önmegtagadás nél-

kül nemcsak böjtölni nem lehet, de keresztény életet élni sem: „*Ha valaki énutánam akar jönni (velem akar lenni), tagadja meg magát, vegye fel naponként a keresztjét, és kövessen engem.*” /Lk.9:23/

Mostanában számos TV műsor, újságcikk, tájékoztató anyag hívja fel a figyelmünket arra, hogy a gyógyfürdők rendszeres látogatásának, a masszázsnak, étkezés-kiegészítő természetes alapú gyógyszerek rendszeres szedésének, és speciális mozgásterápiáknak micsoda stresszoldó hatásuk van. Tudjuk, egy egész iparág épült ki ezen tapasztalatok hatására! Az egyik értekezés végén ezt olvassuk: „*Habár az emberek rengeteg pénzt elköltenek arra, hogy feloldják a bennük lévő stresszt, mégsem teszik meg a szükséges életmódbeli lépéseket, hogy az okokat megszüntessék.*”

Úgy látszik, nem számít nekünk mi a problémánk valójában, mivel az „azonnal reakció”-nk mindig csak a tünetek kezelésére korlátozódik. A böjt tulajdonképpen nem más, mint egy lelki életmódváltás elindítása. Hasonlóan az élettani életmódváltáshoz, kell egy induló diéta, ami elindítja a jó folyamatokat és a kívánt változást. Ha a hívó ember karakterében, lelki életében akar változást, ahhoz is kell egy induló lelki diéta, amit Jézus önmegtagadásnak nevez.

III. Milyen következményekkel járhat?

Amint láttuk, nagy különbségek vannak a böjt okában és mikéntjében alkalomtól és személytől függően. Lelki értelmét viszont így foglalhatnánk össze:

A böjt Istennel való mélyebb kapcsolat keresése. A feltámadott Krisztussal való személyes közösség elmélyítése. A böjtben az igazi kérdés nem az, hogy én mit akarok Istentől, hanem az, hogy Isten mit akar tőlem: milyen szolgálatban akar engem látni az Úr ebben az évben, milyen változásokat szeretne az Úr a jellememben, személyiségemben, azaz miben kell még változnom, és formálódnom.

Ha Krisztus lesz mindened, akkor lesz veled együtt minden a tiéd, amire valójában szükséged van. A bűnbánatnak csak akkor van értelme, ha a kidobott bűnök helyére Krisztus költözik /Mt.12:44/. Ezt a lépést meg kell tenned. A lelki megüresítésből, üresség válhat és akkor az állapotod rosszabb lehet az előzőnél /Mt.12:45/ Isten meg akar jutalmazni téged, azaz a változást mindenki előtt láthatóvá akarja tenni. Mi az a fontos belső, lelki kérdés aminek a megoldására több időt akarsz fordítani, más fontosnak vélt dolgok kárára?

Berze János lelkipásztor

TEPLOMFELÚJÍTÁS ÉS ISTENTISZTELETI REND

Urunknak hála, Húsvét után elindulhat a Széchenyi úti templomunk belső felújítása!

Szeretettel kérjük a Testvéreket, hogy április 15-től kb. június közepéig elsősorban azok vegye-

nek részt a Gyülekezeti Központ termeiben vasárnaponként 8:30-kor, illetve 10 órakor kezdődő istentiszteleteken, akik nem tudják megközelíteni a Budai úti templomunkat.

A szolgálatokat a megválasztott lelkipásztorok felváltva végzik a két szakrális hely között: ápr. 15-én a Széchenyi úton Somogyi László, a Budai úton Berze János, ápr. 22-én a Széchenyi úton Berze János, a Budai úton

pedig Somogyi László szolgál, és így folytatódnak majd a cserék. A Gyülekezeti Központ emeleti termeiben is kihangosítjuk az istentiszteleteket, akiknek csak ott jut hely, azoknak a megértésüket kérjük. **A Széchenyi úti gyermek-istentiszteleteket a Talentum Iskolában tervezzük megtartani.** Imádkozunk az alkalmak áldott lebonyolódásáért, illetve a templomfelújítás mielőbbi elkészüléséért!

Elnökség

Húsvét az óvodában

Ha egy óvodás korú kisgyermeket megkérdezzük, mit ünneplünk húsvétkor, hamar rávágják: a nyuszt, tojást, kiscsibét, esetleg a tavaszt.

Az Olajfa óvodában évek óta azon tevékenykedünk, hogy az óvodásaink esetében ez ne így legyen. A bibliai foglalkozásokon, áhitatokon, beszélgetésekkor életkoruknak megfelelően ismertetjük meg a gyerekekkel Jézus jeruzsálemi bevonulását, szenvedését, halálát és feltámadását.

A húsvéti történet feldolgozásának számomra egyik legkedvesebb

módját Bodó Sárától tanultam: motíválásként egy tarisznyában többféle illatos krémet, balzsamot, olajat stb. tesztek. Ezeket a gyerekekkel megszorgolgtatjuk, megtapintjuk. Tevékenykedés közben úgy mondom el élményszerűen a húsvéti történetet, mintha magam is a sírhoz igyekvő asszony lennék.

Nagypéntek előtti délelőtti ünnepelőbe öltözve a gyerekekkel és a felnőttekkel együtt ünnepeljük Jézus feltámadását.

Meghallgatjuk a Nagytiszteletű úr

áhitatát, majd közösen énekeljük a megismert keresztény gyermekdalokat. (pl.: Örvendezz, örvendezz minden nép, Húsvét hajnalán ..., Krisztus virágunk, szép termő águnk stb.) Majd elmondjuk az ünnepre megtanult verseinket.

Ezután kimegyünk az udvarra, ahol a gyermekek megkeresik a fák, bokrok alá, mögé elrejtett meglepetéseket. Legtöbbször kicsi kosárkákban egy kis édesség.

Knitlhoffer Ferencné Lenke, óvónő

ÖNÉLETRAJZ

Áldás, békesség a testvéreknek! Békesség Istentől minden kedves olvasónak! Szívem szerint való ez a köszöntés is, hiszen egy partiumi

kisvárosban, Nagykárolyban (Károlyi Gáspár szülőhelye) születtem 1958-ban.

Anyai, apai részről egyaránt református gyökerű családban nőttem fel két öcsémmel együtt. Megkereszteltek, gyermekkoromban hitoktatásban részesültem, majd konfirmáltam, mint minden kortársam. Megszokott, szürke vallásosságban éltünk, élő hit nélkül. Hiányzott belőle Isten szentlelkének tüze. Mégis úgy érzem a „kezdeti magvetés” fontos szerepet játszott a későbbi megtérésemben.

Hála Istennek tanulmányaimat anyanyelvemen végezhettem. Óvónői szakképesítést Nagyváradon szereztem, magyar tagozaton. Itt ismerkedtem meg jövődöbéli férjemmel, aki szintén pedagógus. Az 1980-as évek végén, sok viszontagság után, egész családunk áttelepült Magyarországra, mert szülőföldünkön sem férjem, sem én nem tudtunk zavartalanul hivatásunknak élni. Itt szakmánkon belül sikerült mindkettőnknek munkát találnunk. Felsőfokú végzettséget, már magyar állampolgárként szerezünk, új hazánkban. Harminchárom éve vagyunk házasok, két felnőtt gyermekünk van.

Jelenleg a székesfehérvári Olajfa Református Óvoda óvodapedagógusa vagyok, és nagy kegyelem, hogy napi munkám során szolgálhatom az Urat, és a gyermekek között bizonyosságot tehetek az Ő szeretetéről. Az első lépést ehhez a szolgálathoz a katolikus óvodában vállalt nevelői munkám jelentette.

Nagy boldogság volt nap mint nap megtapasztalni, hogy Jézust szívünkbe fogadva járhattunk együtt a gyerekekkel a hit útján. Ez a szolgálat volt az eszköz az Úr kezében, hogy hozzátérjek, hogy megtérjek. Az pedig külön kegyelmi ajándék számomra, hogy 2001-től, református óvodában teljesezhet ki nevelői munkám.

15 éve van kapcsolatom a Széchenyi utcai gyülekezettel, de a legnagyobb áldás, hogy élő kapcsolatban lehetek Istennel. A gyülekezetben, általában alkalmakhoz, eseményekhez kötődő szolgálatokat végzek. (gyermekmunka, testvér gyülekezeti kapcsolat) Nagyon szívesen vagyok együtt a testvérekkel különféle közösségi alkalmakon, mint egy nagy lelki családnak szeretett tagja.

Soli Deo Gloria! (Egyedül Istené a Dicsőség)

Matyi Enikő óvodapedagógus

Akit kétszer mentettek meg Az iskolások, és mindannyiunk tanulságára

„Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, a kik elvesznek; de nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje.” /I.Kor.1:18/

Valakinek szokása volt, hogy először az uszodában a vízhez szaladt, hogy a nagy lábujját bemelegítse. Csak ezután ment fel a legmagasabban lévő ugródeszkára, és ugrott egy pompás fejest a vízbe. Amikor szóba hozták ezt neki, a következőt mesélte: azt hiszem, ez szokás kérdése. Nekem mégis van egy alapos okom erre. Ezt szeretném Önökkel megosztani. Évekkel ezelőtt úszóedző voltam egy nagy létszámú férficsoportban. A feladatom az volt: tanítsam meg őket az úszás és merülés csínjára-bínjára.

Egyik éjszaka nem jött álom a szememre. Ezért elhatároztam, hogy bemegyek az uszodába – amihez, mint tanfolyamvezetőnek volt kulcsom, - hogy ússzak egy kicsit. Talán majd ezután könnyebben nyugovóra térek. Nem kapcsoltam fel a villanyt, mivel pontosan ismertem a helyiséget. A tető üvegből volt, a hold bevilágított. Ahogy az ugrótoronyban álltam, megpillantottam testem árnyékát a szemben lévő falon. Kinyújtott karjaim egy igazi kereszt árnyképét ábrázolták.

Ahelyett, hogy ugrottam volna, állva maradtam, és hosszasan néztem

a kiábrázolt keresztet. Miközben így lélegzetvisszafojtva álltam, eszembe jutott Jézus keresztje és annak értelme. Nem voltam keresztény, fiatalként azonban valamikor tanultam egy éneket, amelynek sorai most visszhangzottak bennem:

*Meghalt, hogy élhessünk,
És megmentse életünk.
Bízva a menny felé igyekszünk
Drága vére által megmentettünk.*

Nem tudom, milyen hosszú ideig álltam az ugródeszkán kinyújtott karokkal és miért nem ugrottam a vízbe. Végül is visszaléptem a deszka széléről, és lejttem a toronyból. Majd a medence szélén a lépcsőhöz vánszorogtam, hogy bemelegítsem magam a vízbe.

Elértem a medence alját, de tal-

pam annak kemény, sima felületét érintette. Előző este leengedték a vizet anélkül, hogy tudtam volna róla! Hideg borzongás futott végig rajtam. Ha megtettem volna, utolsó ugrásom lett volna! A falon kiábrázolódott kereszt megmentett ezen az éjjelen. Olyan hálás voltam, hogy Isten az Ő kegyelméből megtartotta életemet, hogy a medence szélén letérdeltem.

Világossá vált számomra, hogy a testi létemen kívül a lelkemet is meg kellett menteni. Azért vált szükségessé egy másik kereszt ...

... A KERESZT, amelyen Jézus Krisztus meghalt, hogy Önt és engem megmenten. Megmentett, amikor bűneimet előtte megvalóítottam, letettem azokat, és átadtam magam Neki.

Azon az éjjelen kétszer mentett meg az Úr. Most még egészséges testben élek. Ám sokkal fontosabb, hogy az örökkévalóság számára kiválasztattam.

Talán most már megérti, miért teszem először a nagy lábujjamat a vízbe, mielőtt beleugrom.

Fordította: Incze Sándorné Kati

EGY GYERMEK FELJEGYZÉSEI

- Ne kényeztess el. Pontosán tudom, hogy nem kaphatok meg mindent, amit kérek. Csak próbára akarlak tenni.
- Ne félj attól, hogy határozott legyél velem. Jobban szeretem, mintha nem vagy az. Olyankor mindig tudom, hogy hányadán is állok.
- Ne használj erőt ellenem. Ebből csak azt tanulom meg, hogy csak az erő, ami számít. Sokkal jobb, ha vezetnek.
- Ne légy következtelen. Ez összezavar, és arra ösztökél, hogy mindent megpróbáljak, hátha sikerül.
- Ne ígérj, mert lehet, hogy nem tudod majd betartani. Ez csökkentené a beléd vetett bizalmamat.
- Ne akard, hogy kisebbnek érezzem magam, mint amilyen vagyok. Mert ha igen, „nagyfiúként” fogok viselkedni.

MISSZIÓI GONDNOKI BEMUTATKOZÓ

Miklós András vagyok, ahogy már jó ideje ismerhetnek a Székesfehérvári Református Egyházközségbe járók.

1982-ben kötöttünk házasságot feleségemmel Isten színe előtt, és ettől az időtől kezdve itt élünk családdunkkal Székesfehérváron. Hívő, templomba járó szülők gyermekeként nevelkedhettem, így már gyermekkoromban megismerhettem, hogy milyen az élet egy ilyen családban és megtanulhattam azt is, hogy mennyire fontos, hogy az Úrtól kapott szolgálatot komolyan kell venni, és azt örömmel kell és lehet végezni. Ehhez azonban kevés az, hogy csak magamtól akarjam ezt csinálni. El kellett jutnom arra, hogy ezt egyedül nem, csak az Úrral együtt tudom végezni. 1985 nyarán egy csendeshéten szólított meg az Úr a 139. Zsoltár igéivel. Rá kellett döbennem arra, hogy Ő ismer engem, a dolgaimat és a legfontosabb, hogy „*Elöl és hátul körülzártál engem és fölöttem tartod kezedet*” /Zsolt.139:5/. Ezt a körülzárást és fölöttem tartott kezét érezhetem ma is a mindennapokban és ez indított és indít ma is arra, hogy neki szolgáljak örömmel. Így vállaltam a presbiteri megbízást, - és ha jól emlékszem, akkor - 1988-tól és 2000-től a Széchényi úti Általános gondnoki megbízást is.

Az ideai választás alkalmával az Úr

más területre irányított, így kaptam megbízást a Missziói gondnoki tisztre. Örömmel vállalom azt, amit az Úr bíz rám. Ez egy új terület számomra, így először tanulnom kell, hogy mit is kíván tőlem ez a tisztség, de hiszem, hogy az Úr ebben is „fölköztetett” kezét”!

Sok programot állítottunk össze, hasonlóan az előző évekhez. Mindenki, aki megfordul gyülekezetünkben, tud válogatni az őt érdeklő, őt érintő alkalmak közül. A teljesség igénye nélkül néhányat hadd említsek: Női csendesnap, férfi csendesnap, jótékony alkalmak, családi rendezvények, REND (Református Napok Dunántúl) talán ez a legnagyobb rendezvény, amire Egyházkerületi – Egyházmegyei – helyi rendezésben készülhetünk. Ezenkívül lesz ismét Angol Bibliai tábor, Több generációs tábor (Felsőtárkányban, a jelentkezés már javában folyik) és még sorolhatnám.

A tervezett alkalmak, hiszem, hogy áldottak lesznek! Ehhez a legfontosabb, hogy egymást szeretni, megismerni, elfogadni tudjuk. Ehhez kérem én is Urunk kegyelmét és bölcsességét. Szeretnénk ehhez az alkalmainkat személyesebbé tenni azáltal, hogy megszólítjuk egymást, meghallgatjuk egymást. Szeretnénk tudni a másik ember örömeiről, nehézségeiről. Ehhez fogjuk a látogatások körét bővíteni, újra indítani. Szeretnénk a testvérek élethelyzeteit nyomon követni, mint pl. keresztelők, esküvők és temetések utáni látogatásokkal, megszólításokkal, hogy tudjunk osztozni egymás örömeiben, bánataiban, ha kell, akkor fel tudjuk karolni a rászorulókat.

Végezetül Jézus Krisztus missziói parancsát szeretném leírni, ami kell, hogy mozgasson mindannyiunkat! Egyben szeretném kérni a testvérek segítségét, ötleteit, tanácsait mindezekhez! *„Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!”* /Mt.28:18-20/

Miklós András

A KESZTYŰ

Érdekes módon egy kesztyű sok mindenre képes: fel tud venni egy könyvet, búcsút tud inteni, meg tudja vakarni a fejemet, megveregetheti valakinek a vállát, vagy pofon üthet valakit. (Húzzunk kesztyűt a kezünkre, és láthatjuk, hogyan teheti meg ezeket vagy az ezekhez hasonló dolgokat a „kesztyű”.)

Ez a kesztyű azonban semmire sem képes, ha kivesszem belőle a kezemet. Mindössze annyi telik ki tőle, hogy

mozdulatlanul heverjen. Kiabálhatok vele, dühös lehetek rá, megpróbálhatom tanítani, de semmire nem megyek vele. A maga erejéből semmire sem képes. Ha a kezem nincs benne, a kesztyű nem más, mint egy közönséges ruha – vagy bőrdarab.

Az ember, akár csak egy kesztyű, saját erőből nagyon kevés igazán fontos dologra képes. A testben gyengék vagyunk, de Krisztussal erősek leszünk. Amikor a kesztyű a kezemen van, bármit megtehet, amit a kezem tenni kíván vele. A Filippi 4:13-ban Pál

azt tanítja, hogy olyan vagyok, mint egy kesztyű. Magamtól semmit sem cselekedhetek. De a bennem lakozó Krisztussal mindenre képes vagyok, amit csak tenni akar általam. Ő adja meg nekem ehhez az erőt és a képességet. Biztosak lehetünk abban, hogy ha engedelmeskedünk Krisztusnak, Ő velünk lesz és erőt ad arra, hogy az Ő akaratát cselekedjük.

„Mindenne van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.” /Fil.4:13/

Közreadta: Miklós Gáborné Ibolya

Bemutatkozik a Katechetikai gondnok

„Legyetek annak okáért követői az Istennek, mint szeretett gyermekek.” /Ef.5:1/

Farkas Istvánné Péter Erzsébet vagyok. A Talentum Református Általános Iskolában tanítok. A presbitériumban a második ciklusomat kezdtem meg.

A rám bízott gyermekek testi és lelki nevelése mindig szívügyem volt, és az ma is. Isten megáldott saját gyermekekkel, unokákkal és a mérnöki pályáról gyermekeket nevelő pedagógus pályára vezetett, ahol részt vehetek a tudásukat, lelküket alakító folyamatban.

A presbitérium által lettem megszólítva, hogy ebben a ciklusban a katechetikai feladatokat vegyem át Incze Sándor volt katechetikai gondnok testvéremtől – aki ma már a Széchenyi úti gondnoki feladatokat látja el – és legyek feladatainak folytatója.

A katechetika kifejezés az ifjúság keresztyén oktatása, nevelése az egyházban, az egyházért és az egyház által. A gyermekmisszió a következő ágai működnek gyülekezetünkben. Vasárnapi gyermek istentiszteletek, hittanoktatás az egyházunk

által fenntartott óvodában, iskolában, a város óvodáiban, iskoláiban és a táborokban (iskolai-, gyülekezeti táborok, angol tábor) ahol az evangélium tanításával találkozhatnak a gyerekek. Fontos, hogy ezeken az alkalmakon személyes kapcsolatba kerüljenek az Úrral, és élményszerűen az ő fejlődés lélektani szintjükön jusson el hozzájuk Isten üzenete.

A gyermekkorban átélt tanítások, hatások meghatározzák egész életünket. Ezért fontos, hogy ebben a lelkileg fogékony időszakban jusson el az Ige a gyermekek lelkébe. Öröm, hogy gyülekezetünk családjaiból is egyre többen íratják óvodánkba, iskolánkba gyermekeiket, unokáikat.

Nagy dolog, hogy azok a szülők is,

akik alig vagy egyáltalán nincsenek kapcsolatban sokszor a gyülekezetekkel, mégis beiratják gyermekeiket intézményeinkbe vagy hittanoktatásra. Ezek a gyermekek nem látnak példát arra, hogyan kell megélni otthon a hitet. Mégis sokszor Isten ezeken a gyermekeken keresztül munkálkodik a szülők életében.

Nagyon nagy missziói feladata egyházunknak ez a terület. Hálát kell adni Istennek azokért a gyermekekért, akik hallják az Igét. Imádkozhatunk naponta azért, hogy Isten Igéje az ő szívükben jó földbe essen, megmaradjon és gyümölcsöt teremjen. Hálát adhatunk azért, hogy van református óvodánk, iskolánk, és nyitva vannak az óvodák, iskolák ajtajai, hogy bevihessük rajtuk a Biblia tanítását.

Hálát kell adni azokért, akik felvállalják, hogy elviszik a gyermekmisszióba Isten üzenetét, és szolgálnak ezen a területen. Istentől kell kérni nap mint nap a ránk bízott feladataink elvégzéséhez erőt, kitartást, és hit által való megújulást. Ezt kérem én is, hogy a rám bízott feladatokat Isten dicsőségére el tudjam végezni.

Farkas Istvánné Erzsike, tanár

A később elérkezett

„Kicsoda hát a hű és bölcs szolgálga, akit az ő ura gondviselővé tett az ő háza népén?” /Máté 24:45/

Az Ige azt mondja, hogy Isten megmutatja az erejét azoknak, akiknek a szíve „tökéletes” Óiránta /II.Krón.16:9, King James ford/. A „tökéletes” szó nem azt jelenti, hogy mindent jól kell tennünk, és nem szabad hibát elkövetnünk. Hála Istennek, nem kell így élnünk. A „tökéletes” azt jelenti, „odaszánt”, azaz olyan szív, amely elkötelezett és hűséges Isten iránt. A hibák, ame-

lyeket elkövetünk, nem fogják Isten munkáját leállítani az életünkben. Csak a hűtlenségünk képes erre.

Ki nevezhető hűségeseznek? Az, aki azzal tölti az idejét, amire Isten elhívta. Vagy ahogy Jézus mondja: aki felveszi a keresztyét, és követi Őt. Aki megtagadja a testi kívánságait, és azokkal a dolgokkal tölti az életét, amelyekkel Isten szeretné, hogy töltsse.

Talán Isten arra indított téged, hogy tölts több időt az Igében és imádságban, vagy foglalkozott veled azzal kapcsolatban, hogy szolgálj többet a körülötted lévő emberek felé. Talán arra hívt, hogy imádkozz a betegekért, vagy tanítsd

az Igét. **De túl elfoglalt vagy. A jó szándékokkal tovább éldelegsz, és azt mondod Istennek, majd később megteszed. Nos, A KÉSŐBB ELÉRKEZETT! Határozd el ma, hogy hű és bölcs szolgálga leszel! Járj utána, mi az, ami elveszi az idődet az Úrtól. Szolgálj az Ő érdekeit a sajátjaid helyett!**

Gondviselő akarsz lenni Isten háza népén? Azt akarod, hogy megmutassa az erejét irányodban? Akkor Jézus gondolataival foglald el magad! Kövesd az Ő szándékait és terveit! Most van itt az idő, hogy hűséges legyél!

Gloria Copeland

Mayer Péter iskolaügyi gondnok, az Olajfa Református Óvoda és a Talentum Református Általános Iskola igazgatótanácsának elnöke

Motivációk

Óvodánk és iskolánk fontos színterei az isteni szeretet közvetítésének és a Jézus Krisztusban kapott bűnbocsánat és örök élet hirdetésének szülők, tanulók, családok felé. Mégis, a „miért vállaltad ezt a szolgálatot?” kérdésre van emellett egy személyes válaszom is: egyértelművé vált számomra, hogy Isten ezen a területen akar engem munkálkodni látni. Kétségtelen, hogy személyes körülményeim nem könnyen egyeztethetők össze ezzel: tanári munkám Szegedhez köt, viszonylag népes családom pedig az otthonomhoz, hogy egyéb kötelezettségeimet ne említsem. Fontos ugyanakkor, hogy oktatási intézményeink fenntartásáról nem csak, sőt nem is elsősorban az igazgatótanács elnöke, hanem egy szolgáló közösség egésze gondoskodik: a presbitérium elnöksége, valamint az intézmények igazgatótanácsának valamennyi tagja. Én pedig elmondhatom: szolgálatkész és hozzáértő szolgatársakkal végezhetem a munkámat, amiért nagyon hálás vagyok Istennek.

Mindhárom gyermekem az Olajfa és a Talentum tanulója volt, és kettő közülük a mai napig is az, ami persze felveti a kérdést: vajon nem eredményez-e nem kívánatos összemosódást nálam a szülői és a fenntartói szerepkör, vajon az intézmények munkatársai külön tudják-e választani bennem a szülőt és az oktatásügyben felelős presbitert? Minthogy a kérdés végző soron e szolgálat hitelességét illeti, igyekszem magam tartani egy rég meghozott elvi döntésemhez. Az intézményekkel való kapcsolattartást családi munkamegosztásban végezzük felelőséggel, Ingriddel: ő jár el szülőként az óvodában és az iskolában, míg én a presbitériumban és intézményeinkben hangsúlyozottan presbiterként becsélek és tevékenykedem.

Tervek és elvek

Fiatal óvoda és iskola vagyunk, s ez óhatatlanul együtt jár bizonyos tanulá-

si folyamatokkal az intézmények és a fenntartó részéről is. Ebbe a folyamatba illeszkedik a presbitérium azon elhatározása, hogy módosítja, finomítja az intézmények fenntartására és működtetésére vonatkozó szabályozást, világosan meghatározva, hogy a nevelés és oktatás egészén belül az egyes szereplőknek – presbitérium, igazgatótanács, intézményvezető, pedagógus, tanuló, szülő – milyen jogaik, és milyen kötelességeik vannak. (E munka gyümölcse, a fenntartói szabályrendelet immár kész, s csupán a presbitérium jóváhagyására vár.) Így tudunk eloszlalni többek között olyan félreértéseket, mintha az igazgatótanács, netán maga a presbitérium, egyfajta igazgatója lenne az intézmény vezetőjének. Valójában az intézményi igazgatótanács munkájának lényege abban áll, hogy a presbitérium helyett és annak nevében kijelöli és biztosítja azokat a szellemi és anyagi kereteket, amelyek között intézményeink nyugodtan végezhetik munkájukat, és híven öröködi azon, hogy az intézmény megvalósítja-e ill. betartja-e tulajdon pedagógiai céljait, és egyéb előírásokat. Az óvoda és iskola felelős vezetője azonban az intézmény igazgatója, s így ő az, aki pedagógus és egyéb munkatársaival együtt partnere kell hogy legyen a szülőknek és tanulóknak abban, hogy Istentől kapott nevelő-tanító küldetésünk beteljesedjen.

Régi és széles körben vitatott kérdés, vajon egy keresztény iskola számára a lelki tartalom, avagy a szakmai tel-

jesítmény előbbre való? „Szentfazék-ként nem sokra mérsz az életben: a jó munkához tudás is kell!” „Ugyan mitől keresztény egy óvoda, vagy iskola, ha a tanulók azon az áron nyernek meg minden tanulmányi versenyt, hogy eközben Krisztust nem ismerik meg?” Sokan e két ellentétes vélemény mentén foglalnak állást erről, ám valójában nincs semmilyen ellentmondás a tudás magas szintű elsajátítása és Isten megismerése, vagy ha tetszik teljesítmény és szeretetben való elfogadás között. Az iskola számára névadóként és irányítúként szolgáló talentum-példázat /Mt.25:14–30/ éppen arra tanít minket, hogy *minden* adottságunkkal – munkánkkal és hitünkkel ugyanúgy – állhatatosan kell szolgálnunk Istent és embertársainkat. Az igazgatótanács akkor végzi jól a dolgát, ha a lelkiség és a tudás egyaránt jól érvényesül iskolánk és óvodánk mindennapjaiban.

Hála és köszönet

Bár az igazgatótanács feladata – mint említettem – alapvetően a hosszú távú tervezés és az ellenőrzés, fontosnak tartom, hogy az intézmények munkatársai tudják és érezzék, milyen nagyra becsüljük fáradozásait. Hálásak vagyunk Istennek azért, hogy ilyen pedagógusaink és egyéb munkatársaink vannak, s hogy mind óvodánk, mind iskolánk sok-sok sikert, örömet, áldást élhetett meg az elmúlt években, mind a mai napig. Hiszem, hogy jó munkát csak akkor végzünk a presbitériumban, ha ezt a hálát és bizalmat tanító és nevelő munkatársaink megtapasztalják hétköznapi kihívásaik során.

„*Ti vagytok a világ világossága. (...) A lámpást sem azért gyújtják meg, hogy a véka alá, hanem hogy a lámpatartóra tegyék, és akkor világít mindenkinek a házban. Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.*” /Mt.5:14–16/

dr. Mayer Péter

„ÚTTALAN UTAKON” Böjti evangélikáció Maroshegyen

A maroshegyi gyülekezet rész már hetekkel az evangélikáció előtt lázasan tervezte és készítette elő a böjti evangélikációt, amelyre Wágner Tamás győri lelképásztort, korábbi maroshegyi lelkészt hívtuk meg szolgálni. Az evangélikáció témája a tékozló fiú története /Lk.15:11–32/ volt, ezt jártuk körbe három este és egy délelőtt. Minden egyes alkalom után házi feladatot is kaptak a testvérek, amelyet megoldva Istennel kettesben beszélhettek meg.

A nyitó alkalom március 8-án este vette kezdetét a Maroshegyi Imaházban. Több mint száz ember jött el az „Út, vagy útvesztő?” címet viselő estre.

Wágner Tamás igehirdetésében feltette a kérdést: szeretünk úton lenni? Van, aki igen, van, aki nem, de mindenkinek fel kell készülni az utazásra. Bizony vannak útelágazások: pályaválasztás, munkahely, családi élet sorsfordulói, értékrendek. Nehéz dolgunk van, sokféle út és választási lehetőség áll előttünk. Ha hiszünk Istenben, ha Őhöz kötődünk, Ő segít a helyes választásban. Fölközelésből útvesztőnek tűnik az egész világ. Azt gondolhatjuk, hogy bárhová mehetünk, szabadon választhatunk, de szinte lehetetlen kikerülni belőle. Hamis illúzióba ringat bennünket, mert valójában fogva tart, és ha nem kerülünk ki belőle, akkor a pusztulásunkat fogja okozni. A példázatbeli kisebbik fiútestvér is útvesztőben találja magát. Felnőtt, a saját útját akarja járni, és elhagyja édesapját. Ez így helyes. De ha valaki elhagyja mennyei apukáját is, akkor bajba kerül. Amikor mi akarjuk megmondani, hogy mi a jó és a rossz. Könnyű belépni az útvesztőbe, mert Isten nem kényszerít bennünket arra, hogy csakis Őt keressük, pedig ez életünk feltétele. Közben kiüresedünk. De van-e jó út? Igen, van! Úgy találhatjuk meg, hogy

az Atyával való kapcsolatunkat elmélyítjük. Csak így lehetünk teljesen szabadok. Jézus Krisztust megtalálva tudjuk a jó utat, Ő a garancia erre, máskülönben céltalanul bolyonganánk az útvesztőben. Az igehirdetés után Kajfis János szívbemarkoló bizonyoságtételét hallgathattuk meg.

A második alkalom március 9-én volt, amely „**A mélységben**” címet kapta. Ezen az estén elhangzott, hogy ha rosszul döntünk, akkor belekerülünk az útvesztőbe, amely a mélybe ránt le bennünket. Ebben az állapotunkban nem is vesszük észre azt, hogy eltévedtünk. Azt gondoljuk, hogy minden rendben van, jó keresztények vagyunk, mosolygunk és belesüllyedünk a képmutatásba. Közben azt érezzük, hogy valahol belül szenvedünk. Még saját magunknak sem valljuk be, hogy baj van. Akár csak a példázatbeli kisebbik fiú, aki rosszul döntött, és a lehető legmélyebbre került. A lelki mélység jelei: szomjúság, éhség, fáradság, gyengeség, mozgásképtelenség. Érezzük, hogy valamire szükségünk van, de nem tudjuk, mi az, ezért plusz munkát vállalunk, többet bulizunk stb., de a hiányérzet nem tűnik el. Azért, mert rosszul döntöttünk: elhagytuk a mennyei Atyát! Hogyan lehet ebből kiutat találni? Először is szembe kell néznünk önmagunkkal, életünk lel-

ki mélységével. Másodszor: fel kell ismerni azt, hogy egyedül az Atya mellett van jó dolgunk. Ott az élet. Ott nem fogunk szomjazni, éhezni, vagy elfáradni. Harmadszor: nemcsak el kell határoznunk, de el is kell mennünk az Atyához, elmondani, hogy neki volt igaza. Az igehirdetés után Illés Anna és Selmeczki Petra őszinte bizonyoságtételének lehettünk fültanúi.

A harmadik estén, március 10-én zenés evangélikáción vehettek részt azok, akik ellátogattak a Széchenyi utcai református templomba. „**A találkozás**” címet viselő alkalmon a Bárka Band szolgált. Az igehirdetés középpontjában a tékozló fiú és az apa találkozása állt. Az az intenzív ölelés, amely számunkra meglepő lehet, hiszen valószínűleg mi másképp reagálnánk ebben a helyzetben. Az apa határtalan szeretettel szereti fiát, és vár rá, mert fontos neki, és szeretné, ha vele lenne. Isten öleléséről nem is igazán lehet beszélni, át kell élni. Hogyan lehet részünk benne? Gyakran ölelés helyett csak integritást vagy kimért kézfogást kapunk. Végig kell gondolnunk, hogyan megyünk az Úr elé. Ha úgy, mint a farizeusok vagy egy elfoglalt üzletember, akkor ne csodálkozzunk, hogy elmarad az ölelés. A tékozló fiú vállalta kudarcát, bűnét. Nekünk vajon van-e bátorságunk Isten elé vinni az egész életünket? Az Ő személyes közelségével ajándékoz meg ez az ölelés. A tékozló fiúnak arra már nem volt lehetősége, hogy megkérje apját: tegye őt olyanná, mint béresei közül egy – az apa ismét fiává fogadta. A folytatás pedig: örömmel. Az Úr minket is így szeret és vár. Az igehirdetést követően Szanyó Gábor és Szabó Virág szavakban, Szabó Lilla pedig zenében tett bizonyoságot hitéről. Az istentisztelet után szeretetvendégség várta az egész gyülekezetet.

A negyedik és egyben záró alkalom március 11-én, vasárnap reggel 9 órakor kezdődött a Maroshegyi Imaházban, „**Az ünnepen**” címmel. Az igehirdetés a tékozló fiú történetében az idősebbik testvér szerepére fordítja figyelmünket. Neki is ott lenne a helye az öccse hazatérésének öröme rendezett ünnepségen, de nem képes rá, hogy bemenjen. Ő is útvesztőbe került, csak hogy ez láthatatlan útvesztő: úgy távolodott el Istentől, hogy egyébként ott van Vele. Nem most

születettek meg benne a gondolatok, amelyeket kimond; eddig magába fojtotta őket. Ő is mulatni akart volna, ahogyan a testvére tette, de nem volt benne elég bátorság, hogy fellázadjon. Az alaphozzáállásával van baj. Hamis apaképe és önképe van: szolgának érzi magát apja mellett. Ráadásul a testvérét sem tartja testvérnek: „ez a te fiad”. Kiszakítja magát a családból. A másik fiú visszatért, de ebből a helyzetből nehéz kimászni. Az apja azonban segít neki,

meghallgatja és elkezdi nyitogatni a szemét: „Te a fiam vagy, nem szolgál, mindenem a tiéd, a másik fiú pedig a testvéred, nem ellenlábás.” Az Úr azt szeretné, hogy otthon legyünk mellette, bár nem érdemeljük meg. Isten így emel ki a láthatatlan útvesztőből. Nincs vége a példázatnak, innentől egészen személyessé válik: nekünk magunknak kell befejeznünk azt.

*Ujvári Sándor Csaba
lelkipásztor és
Császár Boglárka*

MEGEMLEKEZÉS TÜRMEZEI ERZSÉBETRŐL

(Tamási, 1912.02.14 – Budapest, 2000. május)

100 éve született Túrmezei Erzsébet evangélikus diakonissza, magyar-német szakos tanár, költő, műfordító, valamint az 1990-ben újra indult Fébé Evangélikus Diakonissza Egyesület első főnöknője.

1941-ben avatták diakonisszává. Rövid gyülekezeti szolgálat után éveken keresztül leány-népfőiskolát ve-

zetett Csömörön. Versei és (német, angol, finn) műfordításai egyházi újságokban jelentek meg, később önálló kötetekkel is megörvendeztette olvasóit.

1951-ben a többi egyházi rendhez hasonlóan a Fébét is feloszlatták, a népfőiskolai munkát beszüntették, a diakonisszák szétszóródtak. Túrmezei Erzsébet Balassagyarmatra került, ahol huszonnégy éven kereszt-

tül vezette az ottani evangélikus szeretetotthont. Ezekben az években versei csak gépirással terjedtek, közlésüktől – felsőbb utasításra – az egyházi újságok is elzárkóztak. Hosszú esztendő után jelenhettek meg újra versei, verseskötetetei.

1990-ben újra indulhatott a Fébé Evangélikus Diakonissza

Egyesület. Főnöknőjeként Túrmezei Erzsébet testvért választották. 10 éven át vezette a Budapest hűvösvölgyi anyaház diakonissza közösségét. A 2000-ben, nyolcvannyolc éves korában elhunyt Túrmezei Erzsébet. A XX. század tanúja, sokszor meghurcoltja volt. Mégis bátran és bátorítón vallotta: „*most élni küldetés*”.

*Közreadta:
Görög Zoltánné Hajnalka*

Túrmezei Erzsébet: **Most élni - küldetés!**

Most élni - küldetés!
Elfogadni - alázat.
Ez az én századom:
ez a rohanó, véres huszadik század.
Legelején érkeztem.
Egy világháború átkos árnyéka
már gyermekéveimre ráhullt ...
s ma viharszárnyakon
már vége felé száguld.

Atomkor százada lett.
Észbontó kérdések kavarnak,
és nincs felelet.
Két világháború véres emléke
sikoltja bennünk: Béke, béke!
Miért kellene gyűlölnünk, ölnünk?!
Világúrbe törünk, s pusztul a Földünk.

Soha nem tudtunk ilyen sokat,
és soha ilyen keveset.
Feledésbe hulló szavak:
testvér, irgalom, szeretet.
Viharzúgásba vész halk énekem.
S most élni küldetés,
mert így rendelte Isten énnekem?!

Ő egyszer számon kéri küldetésem,
s ítél felettem:
hogyan szolgáltam és hogyan
szerettem ...
a szabadulás egyetlen útját,
Jézus Krisztust, hirdetni szóval tettel
hogyan siettem!

Még itt vagyok, s most élni -
küldetés!
Embermilliók kis porszeme,
emberóceán kicsi cseppje, én,
amit tettem és amit tehetek,
olyan kevés!

Vége felé viharzik a század,
vége felé lehelet életem.
Köszönöm, Krisztusom,
hogy ezt a leheletnyi életet
ma újra csodatévő kezembe tehetem.

Továbbcsodor magával
századom, ez a viharszárnyú század.
Most élni - küldetés!
Elfogadni - alázat.
Szívemet Krisztushoz emelem.
Enyém a küldetés.
Övé a kegyelem.

BŐVÖLKÖDŐ ÉLET KRISZTUSSAL

Megtérésemkor Isten szeretete átkarolt az Ő Fiában, és megajándékozott egy új élettel Krisztusban. Hála, békesség és öröm töltötte be a szívemet. Olvastam a Bibliát, szüntelen imádságban kerestem és kértem, hogy az Ő akaratát mutassa meg az életemre. Kértem, hogy Szentlelkével vezessen, tanítson és formálja át az életemet. Aztán az Igében találkoztam egy parázna nővel. A Szentlélek egyből megmutatta életemet az Ige tükrén keresztül. Nem mentegettem magam, hanem odaborultam az Úr elé és kértem segítsen, mert én egy ilyen kapcsolatban vagyok, ami nem kedves neki.

Békétlenség volt bennem, mert tudtam valami nincs rendezve. Így elkezdődött a harc. (Bocsásd el népemet mondja Isten.) Igen! Megvan, össze kellene házasodnunk. Jött a gondolat. Persze, nem tudtam akkor még, hogy ez a kísértő hangja. Mert azóta tudom, testünk vágya a kívánságaink a kísértések. Akkor kaptam a következő Igét az Úrtól. *„Ne legyetek a hitetlenekkel felemás igában...”* /II.Kor.6:14/ A mádar /Mk.4:4/ meglopott megint, mert az Ige második felét szinte nem is fogadtam be. Jött megint a kívánságtól vezérelt kísértői gondolat. De miért akarna Isten szétválasztani két szerető szívet? Továbbá, akkor rám találtak olyan emberek akik azt sugallták, majd megtér a Tamás is, házasodjunk csak össze. A jó Pásztorra kell hallgatnunk, Aki megint átölelt kegyelmével, mert megint befogadhattam az Igét: *„...mi köze van a világosságnak a sötétséghez”* /II.Kor.6:14/ Mint erőtlén gyermeke, de szüntelen az Ő akaratában akartam megmaradni, így még utolsó erőmet összeszedve gyorsan meg akartam téríteni kedvesemet. Így megcsalva megint - elaludtam - de Isten kegyelme megint átölelt, mert

küldött egy testvért aki felrázott, és akiben az Úr küldöttjét láttam meg. Persze támadásba lendült a kísértő megint, adva a gondolatot Tamásnak, hogy megkérje kezemet. Kiáltottam az Úrhoz, mert nem volt békességem. Kijelentette az Ő akaratát, mint követendő Út: *„... menjetek ki közülük és váljatok külön tőlük, így szól az Úr”* /II.Kor.6:17/

Mert mindenre van erőm a Krisztusban, így elköltöztem tőle. Dicsőség az Úrnak! Az Úr az én őriző pásztorom. Isten népét mindig elkülönítette, és ez ma is így van. Ezt az elkülönülést nem kell mesterségesen létrehozunk, elég ha Isten Igéje szerint járunk, a Szentlélek vezetésében, nem kell ezt keresni, elég az Isten iránti engedelmesség. *„Atyátokká leszek ... így szól a Mindenható Úr”* /II.Kor.6:18/ Hamarosan egy csendeshéten kaptam egy másik Igét. *„Áron vétettetek meg, ne legyetek emberek szolgálói.”* /1.Kor.7:23/ Isten Szentlelke imádságban megmutatta, hogy szolgaságban éltem, mert megkötözött voltam attól, hogy érdekelt, hogy mit szólnak egyes hívők hozzám. Vártam a bizonyágtételeknél is tetszésnyilvánításukat. Hogy néznek rám, tetszik-e amit mondok, helyeslik-e? Követtem őket és nem az én Uramat, Megváltómat. Megloptam Isten dicsőségét és ezt a Szentlélek megmutatta, és bűnbánatra vezetett. Megköszöntem Iste-

nemnek bűnbocsátó kegyelmét, amit Jézus Krisztusban megkaptam. Jézus mindentől megszabadított. (bűn szolgaságából, törvény igájából, ember szolgaságából, énem, akaratom és hiúságom szolgaságából.) Jézus mindentől megszabadított, de megvan a lehetőségem, hogy magamat kötözsem meg. Dicsőség Istennek, és hála az Ő szeretetének Jézus Krisztusban, hogy a szabadságot nem kell kiharcolnom, Jézus megtette a kereszten. Isten megszabadított, az ellenségeskedéstől, kritizálástól, a cigarettától, attól, hogy féltsem az életemet és mindent megpróbáljak a „világ” szerint, csakhogy megőrizsem egészségemet, attól hogy kételkedjem Istenem jóakaratóban, magában Őbenne. Isten célja az volt, hogy rávegyen a testi módszereimtől való elfordulásra. Benne gyönyörködik lelkem! Ő az én megszentelőm, **DICSŐSÉGES ISTENEM Ő!**

„Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust” /Jn.17:3/ Boldogság Vele járni, közösségben lenni, ismerni Őt és nevét, nincs mitől félnem, mert a szeretetben nincs félelem. Akkor nincs senki akire haragudnék (mert, Ő sem haragszik rám), tudok megbocsátani (mert, Ő is megbocsátott nekem Krisztusért) nincs senki akit megvetnék, (mert Ő sem vetett meg engem) nincs senki, akire követ vetnék (mert Ő sem tette velem) nincs senki akit ne tudnék, vagy akarnék szeretni (mert Ő is szeret engem), nincs senki akiről lemondanék, (mert Ő sem mondott le rólam.) *„Minden forrásaim Tebenned vannak!”* /Zsolt.87:7/ Atyám, szenteltesd meg a Te neved, jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod! Hálát adok és dicsőítelek Jézus Krisztus által mint gyermeked.

SI

„A legnagyobb akadályok nem rajtunk kívül, hanem mindig bennünk vannak. Ha Isten végre célhoz ér velünk, akkor nagyon könnyű neki a többi nehézséget is legyőzni.”

Kroeker Jakab

TIZENHÁROM PERC

Ennyi ideig tartott az a film, amit az Úrtól indítva szeretnék megosztani mindenkivel. Ilyen rövid volt, de az örökké tartó boldogságba hívott. Jónás beszéde a Niniveiekhez még rövidebb volt, csak hat szóból állt: „Még negyven nap és elpusztul Ninive!” /Jón.3:4b/, de hatása az égig ért, mert az egész város megtért. Magukba néztek, meglátták bűnös természetüket és cselekedeteiket, megbánták és megvallották bűneiket Istennek, és el is hagyták azokat. Amíg tart a kegyelmi idő, addig mi is megtehetjük ezt: „*Most még lehet, most még szabad, borulj le a keresz alatt!*” hív minket megmentő Urunk az ismert Halleluján keresztül.

Tizenhárom perces film volt 4-én reggel az MTV1-en, a „Kérdések a Bibliában” című műsorban, és azt az áldott ázsiai embert mutatta be, akiről S. Petra is írt az előző számban, népünk iránti szerető aggodalomból indítva: „Balsors akit régen tép, hozz reá víg esztendőt” címmel. Hát igen a "víg esztendőt" azóta is várjuk, amióta ez a fohász leíratott, pedig a mi mennyei Atyánk az örökké tartó boldogságot nyújtja felénk ingyen, kegyelemből, csak el kell fogadnunk hittel. Mégis olyan nehezen hajlunk rá, hogy behívjuk Őt az életünkbe. Rám 52 évet várt.

Megváltó Krisztusunk dicsőítése hallatszik most az aluljáróból a koreai testvérünk énekében: „Isten szeret, Isten szeret” A plakátról szemünket éri a szólítás: „Válaszd az életet, hogy élhess te és utódaid is! Szeresd az Urat a te Istenedet, hallgass szavára és ragaszkodj hozzá” /V.Móz.30:19b-20a/. Aztán feltárl a titok, kiderül, hogy ki is ez az apostol. Shin Seong Hak a neve,

és missziós lelkipásztor, koreai metodista lelkész. Felmerült bennem a kérdés, hogy miért is kellett neki épp Magyarországra jönnie? Miért nem ment inkább olyan országba, ahol kevesen hirdetik az örömhírt, de hamarosan kiderült számomra, hogy ha őt nem küldte volna az Úr, akkor ki ment volna le az aluljáróba, hogy az ott levőknek vigye a „jó hírt”, hogy van „Út” a szabadulásra.

Testvérünk elmondta, hogy amikor elvégezte a teológiát, megkérdezte az Urat: „*Mit akarsz, hogy cselekedjem?*” /ApCsel.9:6/, és azt a választ kapta, hogy: „*Menj el békességgel! Gondja van az Úrnak az útra, amelyen jártok*” /Bír.18:6/.

Így hát eljött Magyarországra, mert amikor 1991-ben Pécsen éneket tanult, szürkének látta ezt az országot, és az embereket mosoly nélkülinek. Jött, hogy hozza Jézus Krisztus erejét és világosságát. Elmondta, hogy első nap körbejárta az Országházat, aztán megállt a bejárata előtt, imádkozott az ország vezetőiért, hogy legyenek őszinte emberek, és szolgálják hűségesen a népet, hogy áldott és boldog legyen ez a nép, aztán elénekelt: „Áldott légy jó Atyám, áldott légy jó Atyám, mert Jézus Krisztus meghalt értem a Golgotán!” Utána a hajléktalanokhoz fordult. Látta a kezüket, ruhájukat és nem tudta őket elfelejteni. Az Úr állandóan őket hozta elő a szívében. Krisztus követeként lelki kenyeret vitt az aluljáróba, valamint szendvicseket és ebédet az éhezőknek. „*Meg van írva: Nemcsak kenyérről él az ember, hanem minden Igével, amely Isten szájából származik*” /Mt.4:4/. Ott van mellette a felesége is, aki bizonyoságot tesz arról, hogy megtapasztalta Jézus Krisztus szeretetét a saját életében és ezt hirdeti nekünk is, hogy meglássuk és megélhessük. Hirdetik az evangéliumot iskolákban is és utcai istentiszteleteken: színpad és fesztivál nélkül. Egyedüli terve az, hogy Krisztust hirdesse őszinteséggel és alázattal, hogy Magyarországon Krisztus dicsősége virágozzék, és addig fogja itt szolgálni az Urat, ameddig azt Ő akarja. Láthatjuk a felvételen, amint az emberek a lépcsőkön ülnek és hallgatják Isten üzenetét. Ének szól újra: „*Nincs köszikla semmi más, csak te vagy a mi Istenünk!*” Aztán, áldásért fohászodott a következő énekekben:

„Áldjon meg téged, áldjon az Úr, őrizzen téged, őrizzen Ő.

Orcáját mennyekből fordítsa le rád Atyád, könyörüljön rajtad, könyörüljön rajtad. Adjon békességet!”

„*Mert a házad iránti féltő szeretet emészt; rám hull a gyalázat, ha téged gyaláznak.*” /Zsolt.69:10/

Vincze István presbiter

A presbiter

Példamutató

Ragaszkodó

Engedelmes

Segítőkéz

Bátorító

Imádkozó

Türelmes

Erős

Reményteljes

„... Arra vágyjatok inkább, hogy a jelentéktelenek, a befolyással nem bírók legyenek a barátaitok. Az üldözötteknek, a hangjukat hallatni képteleneknek a társaságát keressétek. Ez fog benneteket igazán gazdaggá tenni, és a zárt ajtókon is átsegíteni.”

Ismeretlen szerző

BIZONYSÁGTÉTEL

Sokan azt gondolják, amikor meghallják a szót, hogy bizonyságtétel, hogy akkor valaki olyan fog beszélni, akinek az élete 180 fokos fordulatot vett, miután megismerte Jézust. Istené a dicsőség, hogy sok-sok ilyen élet van, akik nagyon mélyről kerülnek vissza az igazi életbe Jézusban. Az én életemben ez nem így történt. Isten kegyelméből egy csodálatos hívő keresztény családban nőhettem fel, és élhetek ma is. Persze ettől még nem lenne örök életem. Márpedig nekem van örök életem! Isten kiválasztott és nevelt, terelgetett, elvitt hittan táborokba, keresztény konferenciákra, adott mellém hívő szülőket, testvért, hívő barátokat, adott nekem keresztény kazettát, CD-t, adott nekem Bibliát, és mindezeket keresztül egyre jobban megismerhettem Őt, egyre inkább kezdtem érteni, hogy miért is vagyok itt a Földön, és hogy mi is a terve Istennek az emberrel, velem.

Amint mondtam, kiválasztott, és én igent mondtam neki. Azt kérdeik, mikor? Nem tudom pontosan. Ez egy hosszú folyamat volt, nem egy hirtelen fordulás. Persze, volt az én életemben is egy mérföldkő, amikor átadtam az életemet Krisztusnak, de nem tudom pontosan, mikor volt ez, csak annyit, hogy jó pár éve már. Azóta pedig tökéletes vagyok! ... Jól van, látok néhány összehúzott szemöldököt. Igazuk van, és én is tudom, nem vagyok tökéletes. Azóta is, amióta Isten kezébe tettem le az életemet, ugyanúgy bűnös vagyok, irigy, akaratos, féltékeny, türelmetlen, néha még beképzelt is. Ezt a sort sajnos még sokáig folytathatnám. De Jézus mindezekért a bűneimért, és azokért, amiket majd még csak ezután fogok elkövetni, már régen kifizette a drága árat. Szenvedett és meghalt értem. És csupán azt kéri cserébe, hogy bízzam rá az életemet, tegyem le elé a terheimet, gondjaimat, majd ő gondoskodik rólam. Oszsam meg vele a bánatomat, örömeimet, és Ő megvigasztal, és együtt örül velem. Mondjam el neki a bűneimet őszinte

bűnbánattal, és Ő megbocsát nekem. És adjak neki hálát mindenért, Őt imádjam és Őt dicsérjem, keressem először az Ő országát és ráadásul Ő mindent megad nekem! Milyen csodálatos Isten a mi Atyánk!

Hadd mondjak el még néhány példát az életemből, amikor Isten kegyelmét különösen megtapasztalhattam. Ez csak tényleg néhány kiragadott példa, hiszen minden perc, amikor élünk, Isten kegyelméről tesz tanúbizonyságot. Szóval egy közeli eset, a december-januári vizsgaidőszak. Egyszerre két egyetemen tanulok, és így elég sok vizsgám volt ahhoz, hogy megunjam a tanulást. Az utolsó 4 vizsgámat már úgy vettem fel, hogy csak 2-2 napot hagytam mindegyik előtt a felkészülésre. Ez pedig nem valami sok. Az addigiakra is, de ezekre különösen úgy készültem, hogy már a tanulás előtt imádkoztam, hogy valahogy bele menjen a fejembe, majd a vizsgák előtt, hogy csak legalább menjek át rajtuk. Tudtam, hogy Istennek van hatalma arra, hogy akár akkor is 5-öst kapjak, ha semmit nem tanultam, de azt is tudtam, hogy nem érdemlem meg a jó jegyet, mert nem készültem rájuk annyit. Nos, csak azért, hogy megértsék, mekkora volt Isten kegyelme, elmondom, hogy sikerültek azok a vizsgáim. 14 db 5-ösöm, 2 db 4-esem, és 2 db 3-asom lett. Megszégyenítő volt. Nem ezt érdemeltem volna. De Isten azt mondta: „legyen a te hited szerint”.

Még egy másik történetet is hadd meséljek el. Debrecenbe jártam a Református Gimnáziumba. Az első beköltözés előtti vasárnap úrvacsorás Istentisztelet volt itt a gyülekezetben. Akkor már letettem az életem Isten kezébe, és tudtam, hogy ő nem hagy el, de azért volt bennem picit kétely, hogy valóban ott van e a helyem? Ilyen messze itthonról? Aztán hamarosan megkaptam a választ. Az ígés kártyán, amit úrvacsoravétel után kaptam, a következő Ige állt: „*Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened,*

az Úr, mindenütt, amerre csak jársz.” Ez az Ige rengetegszer adott erőt a Debrecenben töltött évek alatt, és azóta is sokszor meríték belőle bátorságot.

Szeretnék még két fontos részt elmesélni az életemből. Az egyik a párválasztás, a másik a pályaválasztás. Sokáig, mint szerintem sokan mások is, állandóan azzal voltam elfoglalva gondolatban, hogy vajon ki lesz majd a férjem? Férjem? Hiszen még barátom sem volt, pedig hány fiút kiszemeltem magamnak, de hát hiába, mert ez fordítva nem így volt. Aztán eljött 2007, az első többgenerációs tábor. Eldöntöttem, hogy most nem fogok a fiúkkal foglalkozni, már a ruháimat is úgy pakoltam be, hogy mindegy mit viszek, úgysem akarok senkinek sem tetszeni. Hiszen akkor már tudtam, hogy Isten tudja, ki lesz a nagy Ő, és azt is, hogy mikor jön el az ideje, hogy megismerjem. Rábíztam Istenre ezt a kérdést is, és már nem akartam többé magam megoldani ezt a problémát. Abban a táborban egyik este Balázs megszólított (addig is ismertük egymást, de még soha nem beszélgettünk két szónál többet), hogy van e kedvem lemenni a medencéhez beszélgetni ... Nos, azóta a nap óta eltelt 4 és fél év, és az a beszélgetés azóta is tart, sőt egyre komolyodik. Az elmúlt nyáron Londonban megkérte a kezem, és elkezdtük tervezgetni az esküvőnket.

A másik fontos kérdés sok fiatal életében, hogy hol tanuljon tovább, mivel foglalkozzon majd? Nagyon szerettem volna orvos lenni, de nem vagyok az a magolós fajta, és nem vettek fel az orvosira. Megjelöltem következő helyen a Pető Intézetet. Őszintén szólva csak annyit tudtam, hogy konduktorokat képeznek, akik mozgássérült gyerekekkel foglalkoznak. Így utólag meg is lepődök ezen, hogy így bele mertem vágni, anélkül, hogy jobban utánanézttem volna. Az első pár hétben el is bizonytalanodtam. Már a második héten mentünk

heti 8 órás gyakorlatra a gyerekekhez, és nem voltam benne biztos, hogy jó helyen vagyok. Kértem Istent, hogy segítsen, és akkor két Igét adott elém. Az egyik az apostolok cselekedeteiből: „Minden tekintetben megmutattam nektek, hogy milyen kemény munkával kell az erőtlenekről gondoskodni, megemlékezve az Úr Jézus szavairól. Mert Ő mondta: Nagyobb boldogság adni, mint kapni.” A másik pedig Péter 2. leveléből:

„Igyekeztek még jobban megerősíteni elhívásotokat és kiválasztásotokat, mert ha ezt teszitek, nem fogtok megbotlani soha. És így dicsőségben fogtok bemenni a mi Urunk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus örök országába.”

Nem állítom, hogy könnyű dolog az Isten szerinti úton járni, mert rengeteg nehézség van, és sokszor könnyekkel teli az út, de a Mindenható Isten hord a tenyerén, és már most

örök életem van Jézusban. És tudom, hogy minden könny, és minden próba Istenhez visz egyre közelebb...

„Mert akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.” ÉS „akik az Istent szeretik, azoknak minden a javukra szolgál!”

Elmondta a 2012. március 10-i evangélizáción: Szabó Virág

BIZONY, TŐLE, ÁLTALA ÉS ÉRTE VAN MINDEN

Isten eme szavai lényegében körülírják életem mértékét. 22 évvel ezelőtt születésem pillanatában az Úr jelen volt. Sőt, már előtte is pontosan tudta, hogy milyen emberré formál majd. Tudta, hogy kezdetben nem fogok sokat hallani róla, de gondoskodott arról, hogy fiatalkorom dús közepén meghalljam csodálatos hangját.

Leírhatatlan hálát érzek Isten felé, hogy a boldogság igazi létét ajándékként helyezte kezembe. Mély és szeretetteljes köszönettel tartozom Neki, mert megengedte, hogy éltem kezdetén megismerhessem Őt. Érthetetlen számomra, miért hajtogatják olykor a középkorúak, hogy ráérnek templomba járni nyugdíjasként. Igaz, ráérnek. Bárcsak el tudnám most mondani mindenkinek, hogy Isten útján járni nem egyfajta nyomasztó kényszerhelyzet, hogy az örök életbe jussanak, hanem maga az örök élet kezdete! Tőle van minden. Nem csak egy része az életemnek. És ha ez így van, márpedig bizonyosságom van efelől, akkor miért akarunk elszaladni?

A filozófusok szerint az élet értelme a boldogság keresése és megtalálása. A legfontosabbat elfelejtik hozzátenni: Isten keresése maga a boldogság. Mélyről jövő szomorúság árad végig bennem, mikor a megváltott életet és fiatalságot elutasítják. De senkit nem hibáztathatok. Hisz nem az én érdemem, hogy megtaláltam Őt. Sőt, nem is én találtam meg, hanem az Úr hívott el a szolgálatára. Tőle van

minden. Az a legapróbb gondolat is a múltban, hogy menjek el ifire. Sándor bácsinak is Ő mondta, hogy tereljen az igaz útra. Köszönöm!

„Mi pedig nem a világ lelkét kaptuk, hanem az Istenből való Lelket, hogy megismerjük mindazt, amit Isten ajándékozott nekünk.” /1.Kor.2:12/ Pár hónapja döböntem rá arra, hogy az Úr közelsége nem egy hangulat. Kutattam azt a furcsa, jóleső érzést, mert azt hittem, Isten akkor került közel hozzám. Közel került hozzám? olvasom vissza immár felháborodva saját gondolataimat. Az Úr hatalmas, Szent, és örök Isten, aki kijelentette, hogy velünk van minden napon a világ végezetéig! Nem Ő kerül közel hozzám, hiszen Ő minden pillanatban ott van, hanem én mint tanítványa fordítom oda végre a fejem, és szégyenkezve leborulok, mert azt vártam, hogy Ő tegyen valamit. Általa van minden. „Mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.” /Jn.15:5/ Érdekes.

Talán régen ezt a kijelentést nem igazán értettem volna. Isten pedig oly kegyelmes, hogy megvilágította előttem. Semmi sincs véletlenül, avagy mindennek oka van - szoktam mondogatni. Urunk pontosan tudja, mi miért történik, és nem követ el hibát. Szükségtelen háborogni vagy feszengeni, mivel „akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál” /Róm.8:28/. Szeretném újra és újra letenni életemet az Úr kezébe, szeret-

nék minden nap megtérni, és szeretném, ha bizalmamat iránta senki és semmi nem ingathatná meg! Hibáim folyton erre emlékeztetnek, de olyan nehéz! Olyan nehéz ebben a világban és társadalomban Istenre figyelni, mikor minden nap kísért a Sátán. De harcolni kell ellene, mert fölöttünk nincs hatalma, ha Istenbe vetjük a bizalmunkat! És ha ezt tudatosítod magadban, akkor sikerül elmenni a világ szennyei mellett, és szükséges imát is mondani a gonoszságok miatt.

Érte van minden. Örömöm ezzel válik teljessé. A kulcs a szeretet. Nem maga a szó, hanem a mögötte rejtőzködő tartalom. Bárcsak Isten megadná azt az örömet, hogy életem végéig szeretettel forduljak embertársaimhoz. Az önzetlen szeretet lehetővé teszi, hogy ne magamnak, hanem Jézus Krisztusnak éljek! Hiszem, hogy személyes elhívásom az elesettek megsegítése. A beteg ember nagyobb segítségre szorul, mint az egészséges. És a beteg sokszor nincs tudatában annak, hogy beteg, mert nem ismeri az egészséget. Cselekedeteid tükröt tesznek eléd. Merj belenézni! Tisztítsd le a foltokat! Igazi öröm az, mikor egy apró cselekedettel vagy egy mosollyal kirajzolhatod Isten országát. „Apró hópelyhek az örömök. Szitáló, halk szíromcsodák. Rajtuk át Isten szól: Jöveök!” (Reményik Sándor).

Isten szeret. És én viszontszeretem Őt.

Selmeczki Petra

LACRIMOSA – A.B.F.R.A.

Tavalyi évben búcsúztam el szüleimtől, Édesapám áprilisban, majd fél évvel később Édesanyám ment el.

Sokszor előttem van gyerek koromból ez a kép, ahogy indultak lelkeszi szolgálatuk ideje alatt temetési szolgálatot végezni Sárbogárdon. A lovas szekér várt a kapu előtt, majd gyors indulás és később hosszan húzta a harangokat a haragozó. Sosem volt arra példa, hogy azt mondták volna gyere velünk fiam és álljunk meg együtt a nyitott sírnál. Talán tudatos volt - talán nem, de mindennek meg van a maga ideje. A halált, mint a nagy veszteség illetve a boldog beteljesülés kettősségének idejét megélni, és megérteni most jött el. Igazán szüleim elmenetelében értettem meg mindent. Életük mondhatni nyitott könyv, hiszen a Sírjanak a papok és a Süt a nap című könyvben olvashatjuk. Az Úr kegyelméből hosszú életet élhettek mindketten, minden volt abban öröm, sírás, nélkülözés, üldöztes, de legfőképpen kegyelem.

Édesapám tudatosan készült a halálra mint a földi élet befejezésére. Bizonyosságai az élet és az örökkévalóság felől egyértelműek voltak. Voltak kérései: mint például az, hogy otthon szeretne meghalni, és hogyan temessék el. Mikor eljöttek ezek a napok, folyamatos virrasztással vol-

tunk mellette halála napjáig. Miklós öcsém néhány nap után hajnalban hívott, hogy váltsam le, mert elfáradt. Miután megérkeztem és egyedül maradtam Édesapánkkal, imádságos szívvel ültem mellé, és egy órán belül csendesen végleg elaludt – megvárt. Láthattam, ahogy összeráncolt arca kisimul és megköszönhettem Isten előtt életét.

Hetekkel édesapám halála és temetése után egyik reggel vezetés közben Budapest felé végig peregtek előttem ezek napok, és akkor erős zokogás jött rám – tudtam, most gyászoltam el igazán Édesapámat.

Édesanyám fél évvel később követte Édesapámat a minden élők útján. Nem tudhatjuk, hogy a Mindenható kinek mennyit mér, de Édesanyámnak nehéz évei és napjai voltak az Úrral való találkozására előtt. Soha nem panaszkodott, sőt

mindig bátorított, hogy neki biztos a jövője. Már alig tudott beszélni az utolsó napjaiban. Egyszer hangoosan érthetően azt mondta nekünk, amikor Mónikával az ágya mellett ültünk: „Én nem tudom legyőzni a halált, Krisztus már legyőzte azt!” Majd zoltárokat kezdett el énekelni. Bennünket pedig zokogás rázott a meghatottságtól. Aztán kérte, hogy hagyjuk magára, mert „Krisztussal akar egyedül maradni”.

A földi élet befejezésének kihívásai és nehézségei mellett is lehet bizonyosságot tenni és példát mutatni az utánuk következőknek. Isten ezzel is megajándékozta őket és mindannyiunkat - ezzel tette teljessé földi életüket.

Szeretnénk megköszönni lelkészeinknek és a testvéreknek, hogy gyászunkban együtt éreztek velünk és utolsó földi útjukra elkísérték szüleimet Szabó Imre (92) és Szabó Éva (88) lelkészeket.

A Boldog Feltámadás Reménye Alatt.

2012 Húsvétján Szabó Sándor és Mónika

A lacrimosa = könnyáradatot jelent. Az „abfra” szó története pedig a Google keresőben megtalálható (szerk)

FELTÁMADÁS

Egy ismerősöm mondta a minap: bevallom neked, én nem tudom elhinni, hogy fel fogunk támadni. Hogyan is lenne az lehetséges, hogy a földben elporladt holttestek újra éljenek?!

Minden sértő szándék nélkül azt válaszoltam neki: ez a vélemény jellegzetes földhözragadt emberi gondolkodást takar. Nem kell nekünk azon töprengenünk, hogyan fog megtörténni a feltámadás, hiszen az emberi agy számára ez felfoghatat-

lan. A világot teremtő és fenntartó Szent Isten – akinek szavára állt elő a mindenség – majd véghezviszi ezt a maga idejében.

„Mi itt a földi létben egy három dimenziós behatárolt világban élünk, amely ráadásul alá van vetve egy lineárisan múló időnek. Isten azonban téren és időn kívül létezik. Mivel a miénknél magasabb dimenziókban cselekszik, őt nem korlátozzák a mi három dimenziós törvényeink. Amik számára normális cseleked-

tek, azok számunkra csodáknak tűnnek.” (Idézet: Werner Gitt: Csodák és csodálatos dolgok c. könyvéből.)

A hitetlenek cinikusan azt szokták mondani: nem jött még vissza onnan senki! (Mármint a túlvilágról.) Az ilyen véleményre mindig azt válaszolom: tévedsz! Egy valaki visszajött a Másik Valóságból. Ő Jézus Krisztus, aki a halála után olyan testben támadt fel, amely nem ismerte a mi korlátainkat, ezért nem volt három

dimenzióhoz kötve. A zárt ajtók nem jelentettek számára akadályt. A Bibliából tudjuk ezt. /Jn.20:19/ „Azután megjelent több mint ötszáz testvérnek egyszerre.” /I.Kor.15:6/

Gondolkodj el ezen: ha Jézus Krisztus csak egy „hitető” lett volna, vajon lehetséges-e az, hogy a tanítványai – akik három éven át vele él-

tek, vele jártak, eközben megismerték Őt – Jézus Krisztus feltámadása után a hitükért minden veszélyt vállaljanak, sőt még a mártírhaláltól sem riadjanak vissza? Nyilvánvaló, hogy ha kicsit is kételkedtek volna abban, hogy Jézus az Isten fia, akkor inkább hallgatásba burkolózva megbújtak volna egy biztonságosnak vélt helyen. Ők azonban bejárták a

földrészeket, és bátran hirdették az evangéliumot Jézus Krisztus megváltásáról, vállalva ezzel az üldöztetést, végül pedig a mártírhalált is. Számomra ez a felismerés nagyon sokat jelent. Döbbenetes, hogy az emberek nagy tömege ezt a tényt figyelmen kívül hagyja.

Szabó Tiborné

PÉLI JÓZSEF: NEM AZ A LÉNYEG, HOGY ...

„Minden jó ajándék és minden tökéletes adomány onnan fentről, a világosság Atyjától száll alá.” /Jak.1:17/

Péter és Judás.

Nem az a lényeg, hogy keresztelkedsz vagy bemeztel,
S, hogy a lelkészed a gyülekezethez tartozónak mikor ismer el.
Nem az a lényeg, hogy mely egyházhoz, gyülekezethez tartozol,
S, hogy a nyakadon jelzéseként mekkora keresztet hordozol.
Nem az a lényeg, hogy nyelveken szólsz-e vagy kézzel gyógyíts,
S, hogy az utcákon, tereken az evangélium terjesztésére mennyi időt fordíts.
Nem az a lényeg, hogy a Bibliát betéve tudod, s abból idézel,
S, hogy az Igeverset precízen, pontosan, hiba nélkül mondod el.
Nem az a lényeg, hogy az anyagiaidból mennyit és kinek adakozol,
S, hogy a köztudottan legtöbbet adakozók táborába sorakozol.
Nem az a lényeg, hogy az embertársaddal való ügyedben igazad van-e,
S, hogy minden az ügyvel kapcsolatos részlet téged igazol-e.
Nem az a lényeg, hogy az emberek által tisztelt mintakeresztény légy,
S, hogy mindig mosolyogj, s Úrvacsorát mindig az első között végy.
Nem az a lényeg, hogy hitedről sok-sok történetet mesélj, regélj,
S, hogy magadat másoknál, különbnek tartva, büszke módon élj.

A lényeg, hogy a mindennapokban ki az Úr az életedben,
S, hogy a szíved mélyén Jézust vágyod, hogy Ő vezessen mindenekben.
S, hogy akard, hogy kősziklád, szabadítód, erős várad Ő legyen,
Testi indulatid, vágyaid rajtad keresztül Neki engedelmeskedjen.
S, hogy akard, szolgálni - meglátva embertársaidban – csak Őt,
Egy test tagjaként működni, reménységgel figyelve követni a Főt.
S, hogy akard, hogy kicsi legyél itt a földön ajándékkul kapott életedben,
Lehessen részed itt az isteni kegyelemben, s első között fenn a mennyben.
S, hogy hidd, hogy az Út, az Igazság és az Élet csak Ő lehet,
Rábízva teljesen az életedet képmutatás nélkül csak így mehet.
S, hogy hidd, hogy a félelmed bármily kicsiny is, szívedből kizárják Őt,
A szeretet félelem nélkül való, Isten így adhat szép életet: gyümölcstermőt.
S, hogy hidd, hogy elég, ha az igened igen, s a nemed valóságosan is nem,
Bölcsességedet az Úrtól várod, Őt féled, s lelkedben csalárdság nincsen.
S, hogy hidd, lehet örömed és vigadalmad az Isten adta kegyelemben,
Maradhatsz mindig te, vele rendelkezhetsz, a neked adatott képességekben.

A lényeg, hogy szolgálj Őt – emberekre nem figyelve – imádságos lelkülettel
Hűséggel mindhalálig Őt – s ezzel egyet jelentve – társadat is szeretettel.

JOHANN SEBASTIAN BACH

(1685–1750)

A protestáns egyházzene történetének egyik legnagyobb alakja, Johann Sebastian Bach 1685-ben született Eisenach-ban, apja Johann Ambrosius Bach városi muzsikus, anyja Maria Elisabeth Lämmerhirt volt. A Bach-család tevékenysége mindenekelőtt Thüringiára összpontosult, ahol generációk óta a legkülönbözőbb zenei (mindenekelőtt egyházzenei) funkciókat töltötték be. A hatalmas família gondosan ápolta a rokoni kapcsolatokat: évente összejövetelt tartottak, melyeken a nyitó áhítatot követően kötetlen, vidám hangulatban, sok énekléssel folytatták tovább a család dolgainak megbeszélését.

Johann Sebastian mondhatni beleszületett tehát a zenélésbe, az egyházzenei szolgálatba. Pályaválasztása nem is lehetett kétséges: tanulmányait kezdetben apja irányította, majd amikor 10 éves korában árvaságra jutott, legidősebb testvére, Johann Christoph vette magához Ohrdrufba, ahol 1700-ig élt. 1700–1703 között Lüneburgban tanult, a Mihály-gimnáziumban, ahol zenei tehetsége révén ösztöndíjasként végezhetett tanulmányait. Fontos évek ezek: az iskola hatalmas kottatárában rengeteg zeneművet nézett át, a Lüneburghoz közeli Celle udvarában a francia zenével ismerkedett, konzultált Georg Böhm-mel, a helyi templom orgonistájával, s rendszeresen látogatta a körülbelül 50 kilométer távolságra fekvő Hamburgban tevékenykedő Johann Adam Reinken, a kor egyik legnagyobb orgonistája hangversenyeit.

Az iskola befejezése után (1702) Bach megkezdte hivatásos zenészpályáját: 1703-ban Weimarban töltött fél év után 1703–1707 között Arnstadtban templomi orgonistaként tevékenykedett. A tanulásnak itt sem volt vége: 1705-ben a kor egyik legnagyobb egyházzeneihez, Dietrich

Buxtehude-hoz utazott Lübeckbe, ahol a mester által vezetett híres adventi koncertsorozaton hallottak, tovább tágitották látókörét. 1707-től Mühlhausenben a Balázs-templom orgonistája: házasságot köt Maria Barbara Bachhal, első unokatestvérével.

1708-ban ismét Weimarban találjuk, Wilhelm Ernst herceg szolgálatában: orgonistaként került ide, később a hercegi zenekar koncertmestere is lett. Kompozíciós munkája középpontjában e helyen az orgonaművek és a kantáták álltak: számos korárelőjáték, valamint nagyobb formátumú, igényes darabok (prelúdiumok, toccáták, fantáziák és fúgák) hagyják el műhelyét, köztük a nagyszerű *c-moll Passacaglia*. Itt ismerkedik meg alaposabban az olasz barokk hangszeres zenéjével, mindenekelőtt Vivaldi műveivel, melyekből többet billentyűs hangszerekre írt át. A weimari évek hangszeres zenéjéből fontosak még a csembalóra és lantra írott szvittek, (táncjáték-sorozatok).

Weimarban fontos ismeretségeket kötött, többek között Johann Walther-ral, a kitűnő orgonistával és egyházzeneiessel. Orgonajátéka és az orgonaépítés terén mutatott szakértelme ekkor már Németország-szerte egyre ismertebbé tették nevét. Nagy elismerést szerzett neki az 1717-ben Marchand francia csembalistánál vívott zenei verseny is, ahol a kiváló francia művész végül jobbnak látta, ha nem áll ki ellene. Nyilván ezért élte meg nagy csalódásként, hogy Wilhelm Ernst nem őt nevezte ki zenekara élére karmesterként: így új állás után nézett, s népes családjával (négy gyermeke volt már ekkor) 1717-ben Köthenbe költözött.

1717–1723 között élt a kisvárosban, ahol gazdája, a zenekedvelő Leopold herceg kiváló muzsikusból nagyszerű zenekart szervezett. Bach

elsősorban zenekari és kamarazenei műveket írt itt: a *Brandenburgi versenyek*, a *hegedűversenyek*, *szóló- és duószonáták*, tehetséges zenészfiai számára írott pedagógiai művek sora (többek között a *Wohltemperiertes Clavier* első kötete) keletkezett e termékeny esztendőkből. Felesége tragikusan hirtelen halála után itt kötötte meg második házasságát Anna Magdalena Wilcke-vel, kapcsolatukból 13 gyermek származott.

1723-ban Bach pályája újabb fordulóhoz érkezett. A református kötheni udvarban kevéssé volt szükség az általa legjobban preferált egyházzenei szolgálatra, valamint ragyogó képességű fiai számára is szeretne volna az egyetemi tanulmányok lehetőségét biztosítani. Leopold nem túl jól sikerült házassága is (mely erősen csökkentette a zene iránti érdeklődését) hozzájárult, hogy 1723-ban megpályázza a lipcsei Tamás-templom kántori állását.

A Tamás-templom kántora egyben a város zenei igazgatója is volt, akinek a város négy nagy templomát kellett zenével ellátnia, valamint a templomhoz tartozó Tamás-iskolában a zenét taníttania. A mesternek volt tehát feladata elég: mindenekelőtt egyházzenei műveket kellett komponálnia – elsősorban öt évfolyamnyi (tehát körülbelül 300) kantátáját kell először említenünk e vonatkozásban. Egyéb egyházzenei művei közül kiemelkedik a két változatban is létező, a karácsonyi ünnepkörhöz tartozó *Magnificat*, illetve a Húsvéthoz kötődő két, Máté és János evangéliuma nyomán írott *passió*. A nagy egyházzenei művek sorát a *Karácsonyi és Húsvéti oratórium*, valamint minden idők egyik legnagyobb oratórikus darabja, a *h-moll mise* gyarapítja.

Mindemellett a Collegium Musicum, a lipcsei kávéházakban hangversenyeket adó hangszeres együttes veze-

tőjeként Bach a világi zene területén is igen aktív maradt (1729-től 1741-ig vezette a rendkívül színes programot játszó zenekart, mely számára komponálta a *csembalóversenyeket*, valamint a zenekari szvitek közül ketőt). A lipcsei évek a billentyűs zene területén is remekműveket teremttek: a *Clavier-Übung* négy kötete (bennük az *Olasz koncert*, az *Esz-dúr prelúdium és fuga* és a *Goldberg variációk*), valamint a *Wohltemperiertes Clavier* 2. része máig a billentyűs repertoár alapdarabjai.

Az utolsó évtized nagy művei a zene legmélyebb titkait feltáró, bizonyos mértékig absztrakt, esetleg már a megszólaltatásra vonatkozó előírásokat is nélkülöző opuszok: ilyenek a Nagy Frigyes témájára írott *Musikalisches Opfer* és a *Die Kunst der Fuge (A fuga művészete)*. Az élete végét beárnyékoló súlyos betegségek (köztük vakságot okozó szürke hályog) ellenére a mester – ha egyre csökkenő intenzitással is – az utolsó pillanatig folytatta zenei munkáját

1750-ben bekövetkezett haláláig.

A húsvétot megelőző hetekben Johann Sebastian Bach zenéje a világ számtalan kisebb-nagyobb templomában, koncerttermében hangzik fel, hogy a Megváltó szenvedésének és feltámadásának hangokba foglalt üzenetét tolmácsolja a világnak. Az egyházi év rendje szerint ide tartozó kantátákon kívül természetesen a két nagy passió kerül ilyenkor rendszerint előadásra.

A zeneszerző halála után nem sokkal keltezett, Carl Philipp Emanuel Bach és Johann Friedrich Agricola által jegyzett nekrológból úgy tudjuk: Johann Sebastian Bach öt alkalommal zenésítette meg a szenvedéstörténetet. Az öt passióból sajnos csak kettő, a *Máté-* és a *János-passió* maradt ránk hiánytalanul, míg a *Márk-passió* zenei anyaga más Bach-művekkel való összefüggése miatt nagyjából rekonstruálható. Az 1724-ben bemutatott, majd többször átdolgozott *János-passió*, valamint az 1727-ben

először megszólaló *Máté-passió* egyaránt a 18. század német protestáns egyházzenejében használatos úgynevezett oratórium-passió kategóriájába tartozik, vagyis a bibliai textus mellett költött szövegű kommentárokat tartalmaz. Bach ezeket a több helyről származó betoldásokat mélyen személyes zenével társította az eseményeket megrendülten figyelő hívő érzelmeit kifejezésre juttató áriákban. Hasonlóan finoman kidolgozottak a közösség: a bibliai nép és a Bach-korabeli gyülekezet hangját megszólaltató kórustételek és korálok is.

Aligha lehet ennél magasabb rendű megfogalmazásban szembesülni a szenvedéstörténettel: minden idők egyik legnagyobb zenei géniuszának remekműveiben nemcsak a zene tiszta szépségét és a szerkezet fenséges arányait csodálhatjuk, de mélyen megélt hitének bizonyosságtételében is részesülhetünk.

*Szabó Balázs zenetörténész
a Budai úti gyülekezettrész kántora*

A KÖNYV

Egy végzős egyetemista fiú már hónapok óta kinézett magának egy sportkocsit az egyik autószalonban. Tudta, apjának nem okozna gondot, hogy megvegye neki, ezért volt olyan bátor, és ezt kérte magának ajándékba annak öröme, hogy befejezi az egyetemet. A fiú véletlenül megtalálta az apja íróasztalán a kocsit megrendelőlapját. Nagyon megörült, hogy meg fogja kapni a kocsit, és izgatottan várta a diplomaosztó napját. Amikor végre eljött a nagy nap, és megkapta a diplomát, édesapja behívta az irodájába, és ezt mondta:

- Fiam! Büszke vagyok rád, és nagyon szeretlek! Örülök, hogy ilyen jól helyt álltál az egyetemen, és most elkezdheted a nagybetűs életet. Hadd nyújtsam át sok szeretettel ezt az ajándékot – és erre

egy szép díszdobozt vett elő. A fiú izgatottan kezdte el kinyitni a dobozt, és döbbenetben látta, hogy egy Biblia volt benne, melybe arannyal bele volt gravírozva a neve. Nagyon mérges lett és ezt üvöltötte: - Apám! Van egy csomó pénzed és erre csak egy Bibliát vagy képes ajándékba adni!? - végül mérgében elrohant, és otthagya a Bibliát a kis díszdobozban.

Évekkel később a fiú nagyon sikeres lett az üzleti életben. Volt egy jó állása, csodálatos családja és mindenki egészséges volt. Egyik nap eszébe jutott az édesapja, hogy meg kellene látogatnia, mivel már idős volt. A diplomaosztó napja óta nem látta. Miközben ezen gondolkodott, telefonon hívták, és közölték vele a szomorú hírt, hogy az édesapja meghalt. Nagyon megdöbben! Amikor elkezdte intézni a temetés körüli teendőket, elment az apja

házába, mivel szüksége volt néhány hivatalos papírra. Amint belépett a házba szomorúság és megbánás fogta el. Apja iratai között keresgélve megtalálta azt a Bibliát, amit kapott tőle. Érintetlenül ott volt az asztalán, ahogy azt ő ott hagyta. Könnyes szemmel nyitotta ki, és az első oldalon a Máté 7:11 szerepelt apja kézírásával: „*Ha tehát ti gonosz léteketek tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább ad jókat a ti mennyei Atyátok azoknak, akik kérik tőle?*”

És ahogy olvasta ezt az ígét, a Biblia hátuljából kicsúszott egy slusszkulcs. Annak a sportkocsinak a kulcsa, amit apjától kért. A bilétáján a szalon neve, ahol átveheti, és egy megjegyzés: „FIZETVE”.

Milyen sok alkalommal utasítjuk vissza az élet ajándékait, csak azért, mert nem abban a csomagolásban kapjuk, mint amiben elképzeltük!

LELKI- GONDOZÓI SAROK

M. ASILEA SCHLINK: Ő MEGVIGASZTAL

„Új parancsolatot adok nektek,
hogy szeressétek egymást: aho-

gyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” /Jn.13:34-35/

Isten Szeretet és ezért szívügye, hogy gyermekei szeretetben éljenek. Tudja, ha szeretünk, minden jóra fordul. Azért mondja: „... *amint Én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást*” – szeressetek anélkül, hogy viszonzásra várnátok. Hordozzátok azokat, akik gonoszul bánnak veletek, ahogy Atyátok is hordozza őket. A gonoszért – mely szavakban és cselekedetekben nyilvánul

meg felétek – szeretettel fizessetek. Szeressétek a másikat, mindent tűrő készséggel, fáradhatatlanul, mindig a legjobb feltételezésével. Az ilyen szereteté a győzelem. Hatalma van, mert Isten szívéből árad a mi szívünkbe. Ennek megnyerése legyen számodra a legfontosabb. Mindenki elnyerheti, mivel az ígéret feltétel nélküli: „*Kérjétek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitattik nektek. Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitattik.*” /Mt.7:7-8/

Berze János lelkipásztor

TRENDIFI

„Ti vagytok a föld sója!”
/Mt.5:13/

Ifjúsági találkozót lesz a székesfehérvári REND-en, június 29. péntektől július 1. vasárnapig a Bregyó Sportcentrum területén (Bregyó köz 1.)! **A Tendifi** a dunántúli református egyházi napok hivatalos ifjúsági rendezvénye. Ez egy 3 napos ifi – hétvége sok programmal és sátorozási

lehetőséggel! **Nagy örömmel és várakozással kérjük a segítségedet, hogy mint résztvevő, vagy önkéntes segítő támogasd ezt az új kezdeményezést!** A REND helyszínén szervezett programokkal várunk minden érdeklődő fiatal!

Terveink szerint a következő előadók fognak fellépni: Ifjúsági Istentisztelet az Éden zenekarral Debrecenből, Rebublic koncert, Cseri

Kálmán előadás, Thalita Kúmi zenekar, Kilincs zenekar, Keresztkérdés zenekar, Bolyki Brothers, Mátix Beszélgetés Kerekes Szabolccsal, Szövetség Zenekar, Bill Drake dicsőítés, Nem

Adom Fel zenekar, Joy Gospel Music gospel kórus, Lux Aeterna, Bárka Band, Szélrózsa Band és még sokan mások, - ahogy mondani szokták!

Berze János lelkipásztor

FIGYELEM!

Április 15-e az utolsó lehetőség a nyári nagytábori jelentkezésre!

(Részletek a honlapon, illetve a Békesség újság februári számában!)

IFJÚSÁGI ÉLET

Havi rendszerességgel tervezünk Ifjúsági Istentiszteleteket! Minden hónapban más-más gyülekezet részben szeretnénk ilyen alkalmat tartani egy vasárnapi istentisztelet

keretében. Szükségünk van olyan fiatalokra, akik valamilyen hangszeren kíséren tudnák az ifjúsági énekeket. Nagyon kellene egy billentyűs, de a többi tehetséges zeneszerszámos (hegedűs, furulyás, fuvalás, trombitás, gitáros dobos stb.) ifis jelentkezését is várjuk!

Természetesen azokat is várjuk, akik énekkel dicsőítenék Istent! Ja, és kérünk ne ijedjétek meg a feladattól! Jelentkezni és információt kérni: Varga Tündénél lehet személyesen. Tel.: 30/ 593-8703, E-mail: tundelf@gmail.com)

Varga Tünde lelkipásztor

ANGOL ÉS BIBLIAI TÁBOR SZÉKESFEHÉRVÁRON

Július 16-20. (H-P) Angol és Biblia tábort tartunk a 7-13 éves korosztálynak. Pontos információk majd a plakátokon, és gyülekezetünk honlapján lesznek olvashatóak!

Jelentkezés: a református lelkészi hivatalban, iskolánkban az osztályfőnököknél, vagy

E-mail-ben: angoltabor-fehervar@googlegroups.com;

vagy telefonon: Berze János lelkipásztornál: +36-30-676-3570

Budai úti hírek

**„Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban.”
/Zsoltárok 46:2/**

Alteplomi urnatemető nyári időszámítás szerinti nyitva tartása:

Szerda 16:00-18:00; Péntek 16:00-18:00; Vasárnap 9:00-12:00

Húsvét: április 6. (Nagypéntek) 16:00 – 18:00; Április 8-9. (vasárnap - hétfő) 9:00 – 12:00

Rendszeres alkalmaink (nyári időszámítás):

Szerda 16:00 – 18:00 Lelkészi hivatali órák

Szerda 18:00 – Bibliakör: a Hegyi Beszéd mai üzeneteiről

Vasárnap 10:00 – Istentisztelet (párhuzamosan gyermek istentiszteletet tartunk két csoportban, ovisoknak és iskolásoknak!)

Eseménynaptár Pünkösdig

Dátum	Esemény	Időpont	Helyszín
2012. 04. 04.	Nagyszerda: bűnbánati istentisztelet úrvacsorai előkészítő (zenei szolgálattal)	18 óra	Budai út
2012. 04. 06.	Nagypéntek: istentisztelet, passió orgonajáték (Gárdonyi Zsolt műve)	18 óra	Budai út
2012. 04. 08.	Húsvét I. napi úrvacsorás istentisztelet (ünnepi zenés-énekes szolgálat)	10 óra	Budai út
2012. 04. 08.	Szórvány – istentisztelet: úrvacsora	14 óra	Börgönd - Kápolna
2012. 04. 09.	Húsvét II. napi úrvacsorás istentisztelet (ünnepi zenés-énekes szolgálat)	10 óra	Budai út
2012. 04. 15.	Családi Istentisztelet: óvodásaink szolgálatával (nagyábor jelentkezés határidő vége!)	10 óra	Budai út
2012. 04. 22.	Istentisztelet: felnőtt konfirmandusok fogadalomtétele, úrvacsora	10 óra	Budai út
2012. 04. 29.	Istentisztelet és a Generációk Közötti Szolidaritás Napja alkalmából tartott családi délután (anyák napja, batyus ebéd, majális)	10 – 16 óra	Budai út
2012. 05. 06.	Istentisztelet: Evangelizáció kezdő alkalma	10 óra	Budai út
2012. 05. 07-09.	Evangelizáció (Hétfő - Szerda)	18 óra	Budai út
2012. 05. 08.	Primavera Vegyeskar 40. születésnap koncertje	19 óra	Ciszterek
2012. 05. 13.	Istentisztelet	10 óra	Budai út
2012. 05. 13.	Férfi Délután	15 óra	Budai út
2012. 05. 20.	Istentisztelet: konfirmáltak fogadalomtétele, szeretetvendégség	10 óra	Budai út

EGY SZABADULT ALKOHOLISTA BIZONYSÁGTÉTELE

„Lásd, eléd adtam ma az életet és a jót, de a halált és a rosszat is. Ezért parancsolom ma neked, hogy keresd Istenedet, az Urat, járj az Ő útjain, tartsd meg parancsolatait, rendelkezéseit, és akkor élni és szaporodni fogsz, mert megáld téged Istened, az Úr azon a földön, amelyre bemégy, hogy birtokodba vedd. Ha elfordul a szíved, és nem engedelmességsz, hanem eltántorodsz, más Istenek előtt leborulsz, és azokat tiszteled, kijelentem neked már most, hogy menthetetlenül elvesztek. Tanúul hívom ma ellenetek az eget és a földet, hogy előtökbe adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az életet, hogy élhess Te és az utódaid is.” /N Móz.30:15-20/

Ahogy „önsors-rontóvá”, alkoholistává váltam, manapság „nem hír”. Sajnos odáig jutottunk, hogy a többség számára lassan már annak sem lesz igazi hírértéke, ha elmondjuk, miként szabadított meg bennünket az Úr a halálból. Hát mitől érzünk mégis késztetést arra, hogy elmondjuk, leírjuk, kiáltjuk, suttojuk: **az Úr ma is megszabadíthat bennünket minden nyomorúságunkból!**

A hála készlet rá, a szabadultság hálája, az új élet megtapasztalása, az élet igenlése. Az a vágy, hogy továbbadjuk a reménységet, a megtapasztalással nyert bizonyosságot. Mert látjuk az utakon és az útszélen, hogy nem vagyunk és voltunk egyedül, akik kegyelemre, megváltásra, szabadításra vártunk és várunk.

Ennek okán nem mondom el, hogyan váltam önpusztítóvá, alkoholistává, egoistává és „halottan élővé”. Le kell írnom, hogy nagyon sokáig tartott megtérésem után önmagamnak is megbocsátani, amikor gyermekeimmel, feleségemmel annyira ki nem fejezhető módon viselkedtem, hogy lányom az átélt negatív hatások miatt külföldre távozott, és a mai napig ott él. Erről még később lesz szó!

Inkább arról írnék, hogy a szabadulásom, amit nem tekintek befejezettnek,

hanem folyamatosan történő kegyelemnek, kinek is köszönhetem!? Arról, hogy a saját családom, akiket harminc év után kaptam meg, és vissza a megtérésemkor, hogyan segített „tudva és tudatlanul” Isten karjaiba! Arról, hogy a húgom, a sok elvonókúra után, adott egy „igazi címet”: Református Iszákosmentő Misszió, Budapest, Alagi u. 3. És arról, hogy mik történtek?

Le lehet ezt egyáltalán írni? El lehet hinni, hogy 13 nap alatt megindul benned egy olyan folyamat, ami az életedben 180 fokos fordulatot hoz létre? Igen: ezt az Úr teszi a szolgálói által! A győzelem titka pedig az, hogy elsősorban nem a negatívumok ellen kell küzdenünk, hanem a pozitív célt kell látnunk magunk előtt. A misszió dömösi gyógyító alkalmain nem az alkoholizmusunkat ostromolták, hanem az egyedüli jót mutatták meg nekünk. Nem a rosszat veszik el, hanem a szenvedély tárgy iránti igényt szüntetik meg, úgy, hogy a „legfőbb jó” iránti vágyat ébresztik fel. Nekem ez volt a megtapasztalásom! Ma már szabad nem innom, szabad nem szenvedni a múltamban elkövetett gyalóságok miatt. Az Úr nem elvett tőlem, hanem megajándékozott egy merőben más élettel. Nem rója fel régi dolgaimat!

Nem lennék őszinte, ha nem írnám meg, hogy ezek a dolgok nem egyszerre mentek végbe. Sőt: 16 év alatt sokszor „mellém lépett a hitető”, és én engedtem neki. De hála Istennek, hogy kiemelt a gödörből, és fogja a kezemet. Dömösön 16 éve a máig erősítő Igét adta az Úr: **„Megszabadítalak, és életedet ajándékol kapod, mert bíztál bennem.”** /Jer.39:18/ Most írom le életem nagy örömét: amikor Salzburgban, a székesegyház lépcsőjén 10 év után találkoztam a lányommal, akitől könnyeimmel küzdve kértem bocsánatot, láttam a lányom arcán a megbocsátás teljes jelét. És ez többet ért nekem mindennél! Azóta presbiter is vagyok gyülekezetemben, Csószön. Két éve megbíztak – Isten kegyelme által – a Székesfehérvári Kék-kereszt Csoport vezetésével is! Olyan sok ajándékot kaptam már Istentől érdemtelenül, hogy azt el sem tudom mondani! Balog Zoltán szavival zárom bizonyágtételemet: „Ha függőlegesen rendeződnek a dolgok Isteneddel, akkor rendeződnek a dolgaid vízszintesen is, a magad körüli kapcsolataidban is.”

Szeretettel lejegyezte
Szakall Gyula Kék Kereszt
csoportvezető

Ismeretlen szerző: EGY MEGHALLGATOTT IMÁDSÁG

Erőt kértem az Úrtól, – s Ő nehézségeket adott,
Bölcsességért imádkoztam, – és problémákat adott, amelyeket megtanultam megoldani.
Előmenetelt óhajtottam, – gondolkodó agyat és testi erőt kaptam, hogy dolgozzam.
Kértem bátorságot, – és Isten veszélyeket adott, amelyeket legyőztem.
Áhítottam, hogy szeretni tudjak, – és kaptam az Úrtól bajba jutott embereket, akiken segítsek.
Kegyess jóindulata helyett alkalmakat kaptam a jóra.
Semmit sem kaptam, amit kértem, és mindent megkaptam, amire szükségem volt.
Imádságom meghallgatásra talált!

„ÚJRATERVEZÉS” – LELKI GPS FIATALOKNAK

Ráadás keresztyénség

Olvasandó: Jeremiás 4:1-18

Jeremiás próféta és kortársai ugyan több, mint 600 évvel az Úr Jézus előtt éltek, de a szívük megosztottsága pontosan olyan volt, mint a mai emberé. Szerettek volna úgy a Teremtőhöz tartozni, hogy alapvetően semmi nem változik az életükben: szokásaik, kedvteléseik mind megmaradnak, de ráadásként Isten áldását is elnyerik. Szívük tövisei tovább burjánzottak, miközben jó lett volna Isten pártfogását is élvezniük. Csakhogy ez így nem működik! Kétfelé sántikáló hívő életük vége az lett, hogy mindnyájukat fogságba hurcolták Babilonba.

Jeremiás által minket is figyelmeztet az Úr: „Szántsatok fel új

szántóföldet, ne vessetek a tövisek közé!” /3.vers/ Aki önfejű életét, világi vágyaktól vezérelt útjait akarja „megfejelni” egy kis keresztyénséggel, leönteni némi kegyes mázzal, az óhatatlanul súlyosan csalódnai fog. Mert bár Isten nem erőlteti ránk az akaratát – Ő önkéntes szeretetkapcsolatot ajánlott fel az embernek, - de ha szívem tövisei közé szórom csupán az Ő Igéjét, akkor igen hamar szembe találom magam a 127. Zsoltár igazságával: „Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők.” /1.vers/

Kedves Olvasóm! Egy ponton mindnyájunknak el kell döntenünk: meg akarunk-e térni vagy sem?

Nem kötelező, hogy megtapasztaljuk Isten szabadítását és segítségét, de lehetséges! Ez rejlik ebben a minden kényszertől mentes, szeretettel hívó kérdésben: „**Ha meg akarsz térni, hozzám térj meg!**” /Jer.4:1/ Ha akarsz. De ha tényleg keresed Istennel a kapcsolatot, akkor engedned kell, hogy szíved szántóföldjét előbb felszántsa, mert különben az ott maradó bűntövisek megfojtják az Isten szavát. Pedig az élni tanítana, és az örök életre vezetne el téged. Kérd az Úr Jézust, hogy szántsa fel szívedet, leplezze le töviseidet, és Ő adjon neked új kezdetet!

Somogyi László lelkipásztor

„Az emberi érték nem a szépség, az intelligencia vagy a teljesítmény függvénye. Mindnyájan értékesebbek vagyunk, mint a világ össze vagyona együttvéve, abból az egyszerű okból kifolyólag, hogy ezt az értéket Isten adta nekünk. Ez igaz marad akkor is, ha a világon mindenki úgy bánik velünk, mintha született vesztesek lennénk.”

James Dobson

NYUGDÍJAS KLUB

Fut az Isten az ember után

Ez volt az utolsó mondata Füle Lajos Futás című versének, amit február 26-án a 19. Kortárs Ki mit tud bemutató műsorán Szabóné Miklós Eszter szavalt. Soha szinte eszünkbe sem jut, hogy 5 percre vagy csupán fél percre megálljunk az élet nagy rohanásában.

Ismerősek a következő gondolatok:

„Fut az ember az élet után
Leszegett fejjel gyötri magát
vagyon gurul a vágya előtt,
hírnév, dicsőség álma előtt.
Rohan utánuk éveken át,
a fogyó úton, életem át.”

Pedig az élet e nagy rohanásában fél perc is elég lenne, hogy egy kis nyugalmat, megértést egy kis szeretet sugallatát küldené hozzánk a jó Isten, hogy utána megérezzük, hogy van és létezik és mindig ott van a nyomunkban, csak észre kellene venni.

A mi székesfehérvári lelkész költőnk Bódás János:

„Imádság Szentlélekért” című versét Nagy János szavaltta el. Nagy János már több éve részt vett a nyugdíjas bemutatókon. Kifogástalan hangsúllyal, szinte hivatásos előadóként szavalt. Nem csak átélte, hanem hitte is a vers minden szavát.

Egy gyönyörű gondolat a versből:

„Jöjj, szent vihar, ég tisztító lángjaival
söpörd el a bűnt, a gyanakvást,
add, hogy végre szeressük egymást.”

A két remekül kiválasztott és előadott vers után következett a Református Nyugdíjas klub szereplésének a csúcspontja a Nagy János által szervezett és betanított 18 tagú énekkar rövid műsora.

A zsűri nagyra értékelte mindhárom szereplést. A három oklevél egyben reményt is adott ahhoz, hogy a Vörösmarty Színházban megrendezendő gálaesten a mi Református Nyugdíjas klubunk szereplői is bekerüljenek a legjobbak közé.

Déber Béláné

CSALÓDÁS?

„És most ne bánkódjatok, és ne bosszankodjatok azon, hogy engem ide eladtatok; mert a ti megmaradástokért küldött el engem Isten ti előttetek.” /1.Móz.45:5/.

A közelmúltban olyan előadáson vehettem részt hatod magammal, amely egy, az életünket különösen érzékenyen érintő témakör. **A csalódás.** Be kellett vallanom az ÚR és magam előtt is, hogy csak gyűjtöttem, és gyűjtöttem az életemet érintő különböző csalódásokat, melyeket nem igazán rendeztem elsőként az engem teremtő Istennel. Hálaadással tekintek vissza erre az Igei alkalomra.

Mi az, amiben bízunk? Bizalmunkat elveszítjük a mindennapokban Isten és egymás felé. Bizalmatlanokká lettünk és váltunk, mert a csalódásunknak csalás az oka. Isten jó terve után következett a csalóra való hallgatás. Csalás áldozatai lettünk. Megkívántuk azt az uralkodói szuverenitást, ami egyedül Jahve-t illeti meg.

Megtapasztaltuk a szégyen érzetét, de már ezt követte is Isten gondviselő szeretete (bórruha).

Az ószövetségi József története szépen elénk tárja az életében megélt tapasztalt csalódások sorát.

És Te kedves olvasó velem együtt mennyi mindenben csalódunk az életünkben? Kérdés, hogy akarjuk-e az összegyűjtött csalódásokat tovább melengetni a szívünkben vagy átadjuk örökre a minket megszabadító Úr Jézus Krisztusnak? Vegyük sorra: Kiben csalódunk? Csalódunk önmagunkban; Csalódunk másokban. Egyedül Jézus Krisztusban nem csalódunk. „Örüljétek egek, mert az Úr végbe vitte, kiáltsatok földnek mélységei, ujjongva énekeljétek hegyek, erdő és benne minden fa; mert meg-

váltja az Úr Jákóbot, és Izráelben megdicsőíti magát.” /Ézs.44:23/.

A csaló (sátán) azt akarja, hogy megszakadjanak kapcsolataink, összetörjön szeretetközösségünk Istennel és felebarátainkkal. Tudatosan kell küzdenünk ebben a harcban (is). Ez a harc - magam is tapasztalom, - igen küzdelmes. Mert lelepleződni nem szeretünk, és oly nagyon szeretjük a saját ó-emberünket. Bár ne tennénk, de féltjük önmagunkat, - nehogy újjá legyen/legyünk Isten kegyelméből.

Ajánlott házi feladat: Színt kell vallanunk Isten előtt és magunk előtt. **Csalódtam:** másokban; magamban; Istenben ... **Hogyan éltem meg? Hogyan oldódott meg?**

Somogyiné Gyüre Mária

„Nem bolond az, aki odaadja, amit úgysem tarthat meg, hogy megnyerje, amit nem veszíthet el.”

Jim Elliot

AKTÍVIFI A KULISSZÁK MÖGÜL

Február 4-én este, egy kicsit korábban gyűltünk össze, mivel ifilmklubot tartottunk, amit kb. havi rendszerességgel ismétlünk. Már mindannyian vártuk a beharangozott filmet, amelyet Alex Kendrick rendezett, az ismertebb Fireproof (Tűzálló) Facing the giant (Óriásokkal szemben) és Flywheel (Lendkerék) keresztyén filmek szerzője. Ezen az estén a Bátororság emberei (Courageous) c. film hengerelt le bennünket, ami egy elég sok szállal átszőtt, mozgalmas, mély üzenetet hordozó darab. Talán érdemes több részletben is megnézni, mert elég tömény, súlyos mondanivalókkal rendelkezik. A film tulajdonképpen négy ember életét, és élethelyzeteit kíséri végig, akiket egy munkahely, és aztán a közös hit is összeköt. Egy elhívásuk van: szolgál-

ni és védeni, nem csak rendőrként, hanem családfóként, családapaként is. A film leginkább az apa-fiú kapcsolatok életbevágó jelentőségét próbálja megvilágítani velünk, **mert bizony fontos, hogy mit adnak az apák a gyermekeiknek tovább és mellettük állnak-e?**

Tulajdonképpen láthatjuk, hogy ezekből a különböző háttérből jött férfiakból mi mindent hozott ki Isten: elvált szülők fiából, vagy olyan férfiból, aki nem is ismerte az apját, olyan emberből, akinek az apja jó példával szolgált előtte, vagy éppen annyira nem törődött az evangéliummal. Van benne gyermek vesztés, elbukás, megbocsátás fogadalom, megtalálás, hit, összetartozás.

Utána még sokáig csemegéztünk a film mondanivalóiból, a mai

családok helyzeteiről, hogy mekkora felelősség a család, milyen fontos, hogy időt töltsünk a gyermekekkel, és példát tudjunk nekik mutatni. Megvitattuk, hogy szerintünk mit üzen Isten ezen a filmen keresztül is ma a családoknak, és különösen a férfiakkal.

Mindenképpen tanulságos élmény volt, és igazán jó beszélgetés is született belőle. Mindenkinek szeretettel ajánljuk ezt a filmet, mert igazán értékes darabja a keresztyén filmeknek. Ma igazán aktuális ez a film, egy olyan világban, ahol a szerepek, és a családok határai egyre inkább elmosódnak, és a felelősség felőrlik az egyéni vágyak oltárán.

Varga Tünde lelkipásztor

GONDOLSZ EZEKRE, AMIKOR BELÉPSZ A TEMPLOMBA?

Mindig nagy örömmel jövök templomba. Szeretem a gyülekezetet, szeretek beszélgetni emberekkel komolyan az Úr dolgairól, jó egymás hite által épülni. Sokszor elgondolkoztam azon, hogy miért is lehetek itt? Az, hogy itt lehetünk mindannyian a templomban és a közösségben, több korábbi igen komoly döntésnek az eredménye:

- Döntöttek hajdanán tiszteletreméltó és nagynevű elődeink - **Luther Márton és Kálvin János**, - hogy az akkori kor istentelen és elfajult vallásosságától elfordulnak, és nagyon komolyan, határozottan - életük kockáztatása árán is - visszatérnek a Biblia eredeti tanításaihoz. Életükkel és tanításukkal pontos irányt mutatva évszázadokra előre nekünk, hogy mi az Isten szerint való helyes út. Őket valóban az Úr mentette meg az inkvizíció borzalmaitól, és igaz lett rájuk Isten mindenkor érvényes Igéje *„De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el.”* /Ézs.40:31/.

- Döntöttek a közelebbi múltban (XIX. sz.) elődeink, akik hitükkel együtt vállalva nagyon nehéz anyagi helyzetüket, és a vallási kisebbségbe szorultság rettenetes nyomasztó következményeit, megépítették templomunkat, melyet a mai napig mi is használhatunk.

- Döntöttek a még közelebbi múltban itt munkálkodott, és munkálkodó Lelkipásztoraink, akik korábban vállalták egy nagyon nehéz politikai korszakban, hogy Isten szolgálivá válnak, és lelkipásztorként hűségesen építettek és pásztortolták a gyülekezetet.

- Döntöttél Te is kedves olvasóm, hogy - rendszeresen, vagy rendszeretlenül, - komolyan, vagy csak kíváncsiságból, - Isten szeretetét hordozva a szívedben, vagy éppen a harag és gyűlölet lángja által megkötözötten, - de valamilyen módon átléped ennek a megszentelt helynek a küszöbét.

- És nem utolsó sorban, döntött Isten erről a helyről, hogy annyi – háborús, és egyéb - viszontagság között is meg-

tartja, és fenntartja, sőt folyamatosan megépíti – lelkileg és fizikailag is - ezt a helyet, hogy ez a hely az evangélium hirdetésének és az Úr Jézus Krisztushoz való megtérés igazi lehetőségének helyévé váljon, ahogy azt hétről-hétre hallhatjuk, és tapasztalhatjuk az evangélium ereje által.

Azt gondolom, ha ezeket végig gondoljuk, akkor csak az alázat, a hála és Isten dicsérete szállhat fel a szívünkbe. Mégis, mindezek ellenére vannak olyan történések, események a gyülekezetünkben, amik kifejezett aggodalomra, hűséges imádkozásra, és mindemellett kellő határozottságra indítanak.

Február 25-én este igyekeztem az énekkari próbára, és saját megtapasztalásomat szeretném közreadni. Már a parkolóban, az autóból kiszállva megdöbentett a hangos diszkózene, és kerestem a hang forrását. Amikor kértem a Széchenyi utcára, földbegyökerezett a lábam. **A „zene” a gyülekezeti tereméből bömbölt, mert épp a MERIT alkalmából az „Iránytű zenekar” tartott koncertet.** Az igazi megdöbbenésem az volt, hogy az épület mellett állt egy fiatalokból álló, nem igazán bizalomgerjesztő külsejű „bulizós” csoport és hangosan kérdezték egymástól sűrű „kötőszavak” kíséretében: „... mi van ... nem is tudtam, hogy itt is van diszkó, bemenjünk ...? Á dehogy ... nincs is olyan jó zene” Nem jöttek be ... hála az Úrnak, mert könnyen előfordulhat, hogy drogok is előkerültek volna ... Amikor beértem az udvarra, és beláttam a terembe ismét megdöbentem: feltartott kezű lányok és fiúk sűrű tömege ringatózott a „zene” ütemére, átszellemülten ...

Percekig nem tértem magamhoz. Ezek a fiatalok azt hiszik, hogy ezzel a magatartással, és ilyen diszkózenével dicsőítik Istent. **Félek, hogy senki nem magyarázta el ezeknek a fiataloknak, hogy valóságosan mit tanít az Ige Isten dicséretéről. Isten mi nem dicsőíthetjük a saját elképzeléseink szerint, ezt a Biblia**

nagyon világosan leírja. Kérdés a mi – Bibliát ismerő idősebb korosztály – felelősségünk: hagyjuk, hogy ifjaink menjenek a saját vágyaik, érzelmeik, kívánságaik után, mint egykor Izrael, és hagyjuk őket abban a hitben, hogy Istentiszteletet gyakorolnak az effajta - korunk divatja szerinti - „dicsőítés” által? Isten Igéje egyértelmű, és nem ezt tanítja!

„Aki hálával áldozik, az dicsőít engem, és aki az útra vigyáz, annak mutatom meg Istennek szabadítását” /Zsolt.50:23/ **Miből merít a MERIT, ha ilyen „Iránytű” ad a fiatalok kezébe?** Ez az „Iránytű” nem a személyes bűneik felismeréséhez, az alázatos bűnbánathoz, az Úr Jézus lábaihoz való odaboruláshoz vezet a fiatalokat, hanem az öndicsőítéshez, az érzelmi vágyaik ki- és beteljesítéséhez, ahhoz, hogy érezd jól magad, Isten mindenkit szeret, jó nekünk együtt, stb. **Éppen az ilyen elferdített tanok ellen harcoltak elődeink** (pl.: Spurgeon), és őket megáldotta Isten, mert a mai napig megáll a szolgálatuk. **Felelősek vagyunk egymásért** és vigyáznunk kell, nehogy úgy járjunk, mint az egykori Izrael, akihez így kellett szólania Istennek Ámós próféta idejében: *„Gyűlölöm, megvetem a ti ünnepeiteket, és nem gyönyörködöm a ti összejöveteleitekben ... Távoztasd el tőlem énekeid zaját, hárfáid pengését sem hallgathatom. Hanem folyjon az ítélet, mint a víz, és az igazság, mint a bővizű patak.”* /Ám.5:21,23-24/

Kedves Fiatalok! Szeretlek benneket, és a javatokat akarom. Kérlek, hogy a hiábavalóságok helyett fordítsatok sokkal több időt a Biblia őszinte tanulmányozására, és meg fogjátok érteni, hogy milyenek vagytok, milyennek kellene lennetek, hogyan szeret Isten, és ezt hogyan mutatta meg az Úr Jézus Krisztusban, hogyan lehet Őt szolgálni, és dicsérni, és még nagyon sok dolgot, amit csak a Bibliából ismerhettek meg.

(szerk)

Gyülekezeti részeink állandó alkalmai**Széchenyi utca****Vasárnap:**

08:30 Istentisztelet (A három nagyünnepen: 08:00)
 10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet, ovis istentisztelet;
 17:00 Istentisztelet
 Ünnepe napokon és a hónap utolsó vasárnapján délelőtti úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Hétfő:

16:30 Szervedélybetegségből szabadulást keresők és azokat segítők összejevetele (Kékkereszt csoport)

Keddenként:

első kedd: 18.00 „Egymás terhére hordozzátok” imaóra mindenkinek
 második: 18.00 Presbiteri bibliára
 harmadik: 18:00 Keresztelők előkészítő, 19:00 Jegyesoktatás
 negyedik: 18:00 Munkaközösségek, bizottságok tagjainak bibliájára

Szerdánként: Baba-mama kör 10 órától, Énekkari próba 18:30-tól

Csütörtök 17:00 Gyülekezeti bibliára (téli 16:00-kor)

Csütörtök 19:00 Gyülekezeti bibliára (előtte 18.15-től imaközösség)

Péntek 17:00 Biztos Szikla Klub (kisífi)

Péntek 19:00 Fiatalkorú nők köre

Szombat: 18:30 Énekkari próba

19:00 Aktívifé és Júda Oroszlánja Ifjúsági Kör

Minden hó 3. keddjén 17:00 Presbiteri feleségek köre

Minden hó 1. szerdáján 15:00 Nyugdíjas lelkész házaspárok, illetve özvegyek bibliájára a Gyülekezeti Központban

Minden hó 1. péntekjén 14:00 Református Nyugdíjas Klub

Minden hó 2. vasárnapján Teázás a 10 órás istentisztelet után az udvaron vagy a Gyülekezeti Központban

Maroshegy

Szombat: 17:00 Házi Bibliára

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet az Imaházban

Budai út

Vasárnap: 10:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet

Szerda: 17:00 Biblia-kör

Hivatali órák: szerda 15.00-17.00

Urnatemető nyitva a nyári időszámítás alatt:

szerda, péntek: 16-18, vasárnap: 9-12

Hálásan köszönjük mindazoknak, akik adományaikkal hozzájárultak a Széchenyi úti templomunk külső felújításához! A költségek kb. felét csak kölcsönből tudtuk rendezni, amit 2012. januárjától 5 éven át kell törlesztenie egyházunknak. Szeretettel kérjük, hogy hordozzák imádságaikban, és továbbra is támogassák adományaikkal ezt a nemes ügyet!

Kérjük Urunktól külső segítséget is, hogy a templom belsőjét is mielőbb felújíthassuk!

Lelkészi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

Hivatali órák:

Hétfőtől - Péntekig: 8,30 - 12,30;
 Vasárnap: 8,30 -10,00 11,00 -12,00
 Tel.: 22/312-785; Fax: 22/398-719;
 e-mail: hivatal@albaref.hu

Internet: www.albaref.hu

Lelkipásztorok:

Somogyi László, Berze János,
 Ujvári Sándor Csaba, Varga Tünde segédlelkész
 Diakónus: Somogyiné Gyüre Mária
 Mobil: 30/418-5349

Adminisztrátor: Sárkány Anna

Bankszámla szám:

UniCredit 10918001-00000021-42850004

KÖZCÉLÚ ALAPÍTVÁNYAINK**- Hit, Remény, Szeretet Alapítvány -**

Székesfehérvár Széchenyi u. 16.

Tel: 22/312-785

Bankszámlaszám:

Unicredit 10918001-00000053-90940017
 Adószám: (Szja 1 %-hoz) 18501317-1-07
 Céljai, s és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

Támogassuk az Alapítványt és az Egyházat az Szja 1-1 %-ával!**Református Egyház technikai száma:**

(Szja 1%-hoz): 0066

INTÉZMÉNYEINK ELÉRHETŐSÉGEI**Olajfa Református Óvoda:**

8000 Székesfehérvár, Horvát l. u. 1.
 Tel.: 22/316-378; e-mail: ovoda@albaref.hu
 Vezető óvónő: Mocsáriné Brunner Boglárka

Talentum Református Általános Iskola:

8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 20.
 Tel.: 06-22/310-018, e-mail: iskola@albaref.hu
 Megbízott igazgató: Szanyó Gáborné

Felhívjuk a Kedves Testvérek figyelmét, Egyházunk Széchenyi utcai templomának felújítási munkálataira szánt adományait, pénzügyi felajánlásait az alábbi bankszámlára szíveskedjenek eljuttatni:

Unicredit 10918001-00000021-42850004

Letölthető ige hirdetések Mp3 formátumban!

e-mail: bekesseg@albaref.hu

www.albaref.hu

BÉKESSÉG
 A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
 EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Az újság megjelenik évente 6 alkalommal.
 Felelős szerkesztő: Somogyi László
 Szerkesztő: Klucsik J. Péter
 Nyomdai munkák: Bezsit Bt., Felelős vezető: Farkas István